

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 15/2554

วันจันทร์ที่ 29 สิงหาคม 2554

โดยการประชุมร่วมผ่านจอภาพระบบ Teleconference

ทำพระจันทร์ ณ ห้องประชุมสัญญา ธรรมศักดิ์ ตึกโดม ชั้นสอง และ
ศูนย์รังสิต ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ อาคารโดมบริหาร ชั้นสาม

ผู้มาประชุม

1. ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์ อธิการบดี ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ เกศินี วิฑูรชาติ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและการคลัง
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีป ชัยสมภพ รองอธิการบดีฝ่ายบริการวิชาการและวิจัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธินันท์ วิศเวศวร รองอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา
6. รองศาสตราจารย์ ดร.กำพล รุจิวิษณุ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วรรณปัญญอนันต์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์ลำปาง
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย คชตระการ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทั่วไป
9. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล คณบดีคณะนิติศาสตร์
10. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลภัทรา ทีโรดม คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร วัชชวัลคุ คณบดีคณะรัฐศาสตร์
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ นิธิประภา คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
13. รองศาสตราจารย์ ดร.พรจิต สมบัติพานิช คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิราภา วรเสียงสุข คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
15. รองศาสตราจารย์ สายทอง อมรวิเศษฐ์ รักษาราชการในตำแหน่งคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
16. รองศาสตราจารย์ ดร.อรุยา วีศกุล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
17. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ไพบจน์ จันทรวิเมลือง รักษาราชการแทนคณบดีคณะแพทยศาสตร์
18. รองศาสตราจารย์ ดร.ประมวญ เทพชัยศรี คณบดีคณะสหเวชศาสตร์
19. อาจารย์ ทันทแพทย์ ยูวบูรณ์ จันท์แจ่มจรูญ คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ชัมภลิจิต คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต เลิศวัฒนารักษ์ แทนคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิรินทร์ ใจเที่ยง แทนคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
23. รองศาสตราจารย์ ดร.นันทวรรณ วิจิตรวาทการ คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์

24. รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ชาญวิทยาพงศ์ คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรม
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฬาร เอื้อรักสกุล คณบดีวิทยาลัยสหวิทยาการ
26. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พันธุ์ เวสสะโกศล คณบดีวิทยาลัยนานาชาติปรีดี พนมยงค์
27. นางจรรยา เอื่องไมตรีภิรมย์ แทนผู้อำนวยการสถาบันไทยคดีศึกษา
28. รองศาสตราจารย์ สุรัสวดี หุ่นพยนต์ ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตอาสาสมัคร
29. นางสุจิตรา อุดมวาทีน แทนผู้อำนวยการสำนักหอสมุด
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณิ์ สำราญเวทย์ แทนผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรมนุษย์
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ จันทโชติ ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล
32. รองศาสตราจารย์ ปกรณ์ เสริมสุข ผู้อำนวยการสถาบันประมวลข้อมูลเพื่อการศึกษาและการพัฒนา
33. รองศาสตราจารย์ ดร.มรยาท รุจิวิชชญ์ ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
34. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพงษ์ ตั้งเคียงศิริสิน ผู้อำนวยการสถาบันภาษา
35. นายมนัสสิทธิ์ นาคสวัสดิ์ แทนผู้อำนวยการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม
36. ศาสตราจารย์ ดร.จรงค์ ผลประเสริฐ ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร
37. นางสาวสมสมัย ควงแข แทนผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่ง มธ.
38. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ศุภชัย จิตติอาชากุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
39. นายณรงค์ เมืองโสภา แทนผู้อำนวยการสถาบันสัญญา ธรรมศักดิ์ เพื่อประชาธิปไตย
40. นางสาวสุพิชญา จารุเนตร แทนผู้อำนวยการสำนักทรัพย์สินทางปัญญาและบ่มเพาะวิสาหกิจ
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร ลีปรีชานนท์ ประธานสภาอาจารย์
42. นายสุรัชย์ เชื้อคำเพ็ง ประธานสภาข้าราชการ
43. อาจารย์ ดร.ปาริยา ฌ นคร ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
44. นางกนกธาดา ศรวารี ผู้แทนข้าราชการฝ่ายบริการและธุรการ (สาย ข.)
45. นางอุบล แป๊ะยิ้มล่อง ผู้แทนข้าราชการฝ่ายบริหารและธุรการ (สาย ค.)
46. รองศาสตราจารย์ พรชัย ตระกูลวรานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์
เลขาธิการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ผู้ไม่มาประชุม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทำพระจันทร์
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา สังขวรรณ คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

4. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัชวดี	ศรลัมพ์	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
5. อาจารย์ ดร.ชนเส	เมฆจำเริญ	ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศแห่ง มธ.
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภิช	ศุภชลาศัย	ผู้อำนวยการศูนย์ออสเตรเลียศึกษา
7. นางสาวจรรณี	มูมบ้านเช่า	ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายมนตรี	จิรวโหมไท	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศิษย์เก่าสัมพันธ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วีรยา	นิมอ้อย	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการคลัง
3. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์	บุญญภิญโญ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทั่วไป
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาติ	โชคชัยธรรม	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาล		ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
6. นางสาวศิริพร	อัญญณรงศ์กุล	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
7. นายสมพงษ์	กันบุญ	ผู้อำนวยการกองกลาง
8. นายจักรชัย	หิรัญยะวสิต	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
9. นางอัจฉรา	วีระสัมพันธ์	หัวหน้างานบริหารงานบุคคล
10. นางสุพิณ	หิรัญยะวสิต	หัวหน้างานอัตรากำลัง
11. นางนุตรฮาชาติ	โกศลศักดิ์	หัวหน้างานประชาสัมพันธ์
12. นางสุกัญญา	กรุดเงิน	หัวหน้างานบริหารสำนักงานและสวัสดิการ
13. นางสาวมยุลี	สุดสระ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
14. นายวรพจน์	เนืองอนงค์กุล	หัวหน้างานประชุม
15. นายสมศักดิ์	ปฏิสังข์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ
16. นายอดิสร	เพชรคุ้ม	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
17. นายภูมินาถ	สวัสดิ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เริ่มประชุมเวลา 13.40 น.

ประธานกล่าวเปิดการประชุม และขอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามระเบียบวาระการประชุมดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่อง ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

1.1 เรื่อง การจัดงาน TU OPENHOUSE 2011

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ศูนย์รังสิต แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ในวันที่ 1-2 กันยายน 2554 มธ. ศูนย์รังสิต จะมีการจัดงาน TU OPENHOUSE 2011 ซึ่งคาดว่าจะมีนักเรียน ครู และผู้ปกครองร่วมงานประมาณ 20,000 คน ขณะนี้มีผู้ลงทะเบียนแล้วจำนวนหลายพันคน หากเปรียบเทียบกับปีที่แล้วจำนวนจะใกล้เคียงกัน

ต้องการเชิญชวนให้คณะ สำนัก สถาบันต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนได้ร่วมจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้เยี่ยมชม โดยในงานจะมีรถ NGV สายต่าง ๆ ไปตามกลุ่มคณะที่มีการเรียนการสอน หากคณะใดมีกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติม ขอให้ประสานงานกับฝ่ายอำนวยการในการจัดงานครั้งนี้ด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

1.2 เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของคณะทางสายสังคมศาสตร์

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า เนื่องด้วยคณบดีสายสังคมศาสตร์ได้มีการหารือกันในเรื่อง การประกันคุณภาพสายสังคมศาสตร์ ซึ่งเห็นว่า เรื่อง TQF และ มคอ. ทางสายสังคมศาสตร์ น่าจะมีสิ่งที่เป็นตัวของตัวเอง เพราะฉะนั้นอาจจะมีความมาตรฐานของตัวเอง โดยจะไม่ทำในส่วนที่เป็นเอกสารให้เป็นภาระ เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากมีมาตรฐานของสายสังคมศาสตร์และไม่เป็นภาระจนเกินไป ในการจัดทำเพื่อการประกันคุณภาพน่าจะเป็นเรื่องที่ดี ขณะนี้หลาย ๆ คณะในสายสังคมศาสตร์พยายามที่จะกำหนดมาตรฐานของตัวเองขึ้นมา ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัยอื่นด้วย

ที่ประชุมเสนอความคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

1. ประธานสอบถามว่า คณบดีกลุ่มสังคมศาสตร์มีความเห็นว่า จะไม่ใช่ มคอ. ของ สกอ. ใช่หรือไม่

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า บางคณะได้เริ่มทำไปแล้ว ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับวิชาชีพด้วย แต่ละคณะก็มีความแตกต่างกันไป เพียงแต่กล่าวว่าน่าจะมีมาตรฐานของตัวเองและไม่ควรที่จะถูกบังคับด้วยแรงกดดันจากภายนอก

2. ประธานกล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วอธิการบดีก็เห็นด้วย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยสภามหาวิทยาลัยได้มีมติไม่ใช่ มคอ. ตาม สกอ. แต่ต้องมี มคอ. ของตัวเอง ในการประชุม ก.บ.ม. ครั้งต่อไป ในวันที่ 12 กันยายน 2554 ต้องการให้บรรจวาระนี้เสนอที่ประชุมเพื่อหารือกัน ขอมอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการนำเรื่องนี้ไปพิจารณา โดยพิจารณาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งได้ทำเองแล้ว และ สกอ. ก็ยินยอมให้ แต่ยังไม่ยินยอมให้สถาบันอื่นทำ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็คิดที่จะทำของตัวเอง หาก มธ. คิดที่จะทำของตัวเองก็เป็นเรื่องที่ดีและจะได้มีการหารือกัน ไม่ใช่เฉพาะสายสังคมศาสตร์ แม้แต่สายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก็มีปัญหาเหมือนกัน โดยส่วนตัวก็กล่าวเรื่องนี้มาตลอด คณบดีคณะศิลปศาสตร์ได้เชิญตนเองไปออกรายการ โทรทัศน์เพื่อคัดค้าน มคอ. ซึ่งตนเองก็พร้อมที่จะไป

3. คณบดีคณะรัฐศาสตร์กล่าวว่า ขอให้แยกระหว่างสายสังคมศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้หรือไม่ เนื่องจาก Nature ที่ไม่เหมือนกัน หากนำมารวมกันจะเป็นเรื่องลำบาก

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้หากไม่ใช่ มคอ. ของ สกอ. อธิการบดีต้องรับผิดชอบและเสนอเรื่องไปถึง สกอ. ว่า มธ. จะไม่ใช่ และขอให้มีการหารือกันในที่ประชุม ก.บ.ม. และหากสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเห็นว่า จำเป็นต้องใช้ตาม สกอ. ก็ไม่มีปัญหาใด แต่หากสายสังคมศาสตร์จะไม่ใช่ก็ไม่มีปัญหาใด

เช่นกันขอให้หาหรือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันพอสมควร และขอขอบคุณคณาบดีคณะต่าง ๆ ในสายสังคมศาสตร์ที่หาหรือกันแล้วมีรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ที่ดี

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

1.3 เรื่อง การปรับเปลี่ยนตำแหน่งรองอธิการบดี

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2554 ได้มีมติอนุมัติในเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่อง เรื่องที่สำคัญคือ มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งรองอธิการบดีจำนวน 3 ท่าน โดยจะมีผลตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน 2554 เป็นต้นไป ดังนี้

(1) รองศาสตราจารย์ พรชัย ตระกูลวรานนท์ จาก รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็น รองอธิการบดีฝ่ายบริการวิชาการและวิจัย

(2) รองศาสตราจารย์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ จาก รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็น รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

(3) รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีป ชัยสมภพ จาก รองอธิการบดีฝ่ายบริการวิชาการและวิจัย เป็น รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

กรณีนี้เป็นการปรับเปลี่ยนเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องให้ทราบเพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกันในการติดต่อราชการ ในการประชุมครั้งต่อไป รองศาสตราจารย์ พรชัย ตระกูลวรานนท์ จะทำหน้าที่รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์และเลขานุการคณะกรรมการการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นครั้งสุดท้าย โดยรองศาสตราจารย์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ จะทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแทน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

1.4 เรื่อง เอกสารแจกในที่ประชุม

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า มีหน่วยงานนำเอกสารแจกในที่ประชุมดังนี้

1. จุลสารข่าวคณะนิติศาสตร์ มธ. ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 เดือนพฤษภาคม – เดือนมิถุนายน 2554

2. จุลสารข่าวคณะศิลปศาสตร์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 199 ประจำเดือนมิถุนายน – เดือนกรกฎาคม

2554

3. ข่าวประชาสัมพันธ์ มธ.

4. วารสารวิจัยสาระสถาปัตยกรรม/การผังเมือง ปีที่ 7 ฉบับที่ 2.2010

5. BUILT Volume 1 Issue 1 2011

6. 100 คำถาม เกี่ยวกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาด้านบริหารงานบุคคล

2.1 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่ออนุมัติ (ตามกรณีปกติ)

2.1.1 เรื่อง ผลการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ (พิจารณาแล้ว)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า ด้วยในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ครั้งที่ 6/2554 เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2554 ที่ประชุมฯ ได้พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิของผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 19 ราย และมีมติดังนี้

1. ผู้สมควรได้รับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 6 ราย

1.1 อาจารย์ แพทย์หญิง ภาวิณี ฤกษ์นิมิตร	คณะแพทยศาสตร์
1.2 อาจารย์ นายแพทย์ อัสนี ทองอยู่	คณะแพทยศาสตร์
1.3 อาจารย์ แพทย์หญิง อิงอร อรุณากร	คณะแพทยศาสตร์
1.4 อาจารย์ นพพล ประโมทยกุล	คณะสหเวชศาสตร์
1.5 อาจารย์ ดร.อุมาพร รุ่งสุริยะวิบูลย์	คณะสหเวชศาสตร์
1.6 อาจารย์ ชีรภัท ชัยพิพัฒน์	วิทยาลัยสหวิทยาการ

2. ผู้สมควรได้รับตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 6 ราย

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนวิภา ผดุงสิทธิ์	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิปปภาส พรสุขสว่าง	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุณิษร์รัตน์ เนียรเจริญสุข	คณะศิลปศาสตร์
2.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แอนนา จุมพลเสถียร	คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
2.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา พุกกษาพันธุ์รัตน์	คณะวิศวกรรมศาสตร์
2.6 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิง มัญชิมา มะกรวัฒน์นะ	คณะแพทยศาสตร์

3. ผู้สมควรได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 5 ราย

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต	คณะนิติศาสตร์
3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.กำชัย จงจักรพันธ์	คณะนิติศาสตร์
3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์	คณะรัฐศาสตร์
3.4 รองศาสตราจารย์ ดร.เกษียร เตชะพีระ	คณะรัฐศาสตร์
3.5 รองศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ	คณะศิลปศาสตร์

4. ผู้สมควรได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ (โดยวิธีพิเศษ) 1 ราย

4.1 อาจารย์ ชีรยุทธ บุญมี	คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

5. ผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ 1 ราย

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานกล่าวว่า ในกรณีนี้มีตำแหน่งทางวิชาการจำนวนมากโดยเฉพาะตำแหน่งศาสตราจารย์ ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งการได้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นเรื่องที่ดี แต่จะไม่ได้เงินตำแหน่งทางวิชาการ Top Up ที่ได้มีมติที่ประชุมในการประชุม ก.บ.ม. ครั้งที่แล้ว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 18 ราย และมีผู้ไม่ผ่านการประเมินตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 1 ราย ตามที่เสนอ และให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

2.1.2 เรื่อง สำนักงานอธิการบดีขออนุมัติแต่งตั้งข้าราชการ สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 4 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า สำนักงานอธิการบดี (ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์) เสนอขอดำเนินการดังนี้

- (1) แต่งตั้ง นางสาวอัจฉรา จินดารัตน์ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (อัตราเลขที่ 9) หัวหน้างานยุทธศาสตร์และติดตามผล กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ไปรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองงานศูนย์รังสิต สำนักงานอธิการบดี และให้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้างานยุทธศาสตร์และติดตามผล กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554 เป็นต้นไป
- (2) ตัดโอนอัตราข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (อัตราเลขที่ 1822) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ งานบริหารศูนย์พญา กองงานศูนย์รังสิต ซึ่งนางบุญถม วัชรธาดา ครองอยู่ไปตั้งจ่ายที่งานส่งเสริมและเผยแพร่งานวิจัย สำนักงานบริหารการวิจัย และ
- (3) กำหนดตำแหน่งเลขที่ 1822 ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการเป็นตำแหน่งหัวหน้างานส่งเสริมและเผยแพร่งานวิจัย สำนักงานบริหารการวิจัย และแต่งตั้ง นางบุญถม วัชรธาดา ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานส่งเสริมและเผยแพร่งานวิจัย สำนักงานบริหารการวิจัย สำนักงานอธิการบดี และให้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้างานบริหารศูนย์พญา กองงานศูนย์รังสิต ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2554 เป็นต้นไป
- (4) ตัดโอนตำแหน่งและอัตราเงินเดือน นางฉันทิชา ศรีโยธิน (ตำแหน่งเลขที่ 1182) ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ระดับชำนาญการพิเศษ เงินเดือน 42,160 บาท ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการวิจัย ไปตั้งจ่ายที่สถาบันทรัพยากรมนุษย์ โดยให้พ้นจากตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการวิจัย
- (5) แต่งตั้ง นางฉันทิชา ศรีโยธิน ให้รักษาการในตำแหน่งเลขานุการสถาบันทรัพยากรมนุษย์
- (6) ยกเลิกการกำหนดตำแหน่งเลขที่ 1182 เป็นตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการวิจัย
- (7) ตัดโอนตำแหน่งและอัตราเงินเดือน นางพรพิมล บุญศิริ (ตำแหน่งเลขที่ 123) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ระดับชำนาญการพิเศษ เงินเดือน 45,940 บาท ผู้อำนวยการสำนักงานประสานศูนย์การศึกษาภูมิภาค ไปตั้งจ่ายที่สำนักงานบริหารการวิจัย โดยให้พ้นจาก

ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานประสานศูนย์การศึกษาภูมิภาค และ

(8) กำหนดตำแหน่งเลขที่ 123 ตามบัญชี 4 เป็นตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการวิจัย และแต่งตั้ง นางพรพิมล บุญศิริ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการวิจัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2554 เป็นต้นไป

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เป็นการปรับย้ายครั้งใหญ่ในสำนักงานอธิการบดี มีการแต่งตั้งระดับผู้อำนวยการกองจำนวน 3 คน เป็นการปรับเปลี่ยนใหญ่ครั้งแรกของผู้บริหารชุดนี้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการ สายสนับสนุนวิชาการ ให้ดำรงตำแหน่งบริหารระดับหัวหน้างาน ผู้อำนวยการกอง/สำนักงาน และเลขานุการสถาบัน จำนวน 4 ราย ตามที่เสนอ

2.1.3 เรื่อง คณะแพทยศาสตร์ขออนุมัติตัดโอนอัตราและเงินเดือนข้าราชการ สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะแพทยศาสตร์เสนอขอดำเนินการดังนี้

(1) ตัดโอนอัตราและเงินเดือน นางวงศัมณี วัดพ่วง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประเภทตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งพยาบาลชำนาญการ อัตราเลขที่ 2328 เงินเดือน 31,030 บาท โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ไปตั้งจ่ายที่คณะแพทยศาสตร์

(2) ตัดโอนอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ ตำแหน่งพยาบาล วุฒิปริญญาตรี อัตราเลขที่ 5976 ขึ้น 10,050 บาท คณะแพทยศาสตร์ ไปตั้งจ่ายที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ เพื่อสับเปลี่ยนกัน

(3) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติตัดโอนอัตราและเงินเดือน ข้าราชการ สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 1 ราย ตามที่เสนอ

2.1.4 เรื่อง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขออนุมัติจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอขอดำเนินการดังนี้

(1) กำหนดเงื่อนไขการจ้างอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ (อัตรา

เลขที่ 5898) ชั้น 13,450 บาท เป็น “ปริญญาโทหรือเอกทางสัตวแพทยศาสตร์ สัตวบาล หรือสัตวศาสตร์”

(2) จ้าง น.ส.ณัฐา จริยภมรกุล เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ วุฒิปริญญาโท (อัตราเลขที่ 5898) โดยให้ได้รับค่าจ้างชั้น 13,450 บาท

(3) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติ เป็นต้นไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดเงื่อนไขการจ้างและจ้าง น.ส.ณัฐา จริยภมรกุล เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามที่เสนอ

2.1.5 เรื่อง คณะพยาบาลศาสตร์ขออนุมัติจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะพยาบาลศาสตร์เสนอขอดำเนินการ ดังนี้

(1) กำหนดเงื่อนไขการจ้างอัตราพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ (อัตราเลขที่ 4656) ชั้น 13,450 บาท เป็น “ปริญญาโทหรือเอกทางด้านการศึกษาพยาบาลอนามัยชุมชนหรือการพยาบาล ชีวอนามัย หรือสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง”

(2) จ้าง น.ส.ชลาศัย ทองพูล เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ วุฒิปริญญาโท (อัตราเลขที่ 4656) โดยให้ได้รับค่าจ้างชั้น 13,450 บาท

(3) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติ เป็นต้นไป

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดเงื่อนไขการจ้างและจ้าง น.ส.ชลาศัย ทองพูล เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ ตามที่เสนอ

2.1.6 เรื่อง คณะเศรษฐศาสตร์ขออนุมัติจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะเศรษฐศาสตร์เสนอขอดำเนินการดังนี้

(1) กำหนดเงื่อนไขการจ้างตำแหน่งเลขที่ 5756 ตำแหน่งอาจารย์ เดิมชั้นวุฒิปริญญาโท – เอก คณะเศรษฐศาสตร์ เป็น “ปริญญาโทหรือเอกทางด้านเศรษฐศาสตร์หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง”

(2) จ้าง นายณัฐพงษ์ พัฒนพงษ์ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ วุฒิปริญญาเอก (อัตราเลขที่ 5756) คณะเศรษฐศาสตร์ โดยให้ได้รับค่าจ้างสูงกว่าวุฒิปริญญาโท 3 ชั้น เป็นให้ได้รับค่าจ้างชั้น 22,480 บาท เนื่องจากมีประสบการณ์ในการสอนตำแหน่งอาจารย์พิเศษ โครงการเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และตำแหน่งนักวิจัย มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบาย เศรษฐกิจการค้า ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2551 ถึงปัจจุบัน (นับจำนวนปีที่มีประสบการณ์หลังจากได้รับวุฒิปริญญาเอกจนถึงปัจจุบัน รวมเป็นเวลา 3 ปี

(3) ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติกำหนดเงื่อนไขการจ้างและจ้าง นายณัฐพงษ์ พัฒนพงษ์ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะเศรษฐศาสตร์ ตามที่เสนอ

2.1.7 เรื่อง คณะเศรษฐศาสตร์ขออนุมัติปรับวุฒิพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะเศรษฐศาสตร์เสนอขอปรับวุฒิ นายพรเทพ เบญญาอภิกุล ตำแหน่งอาจารย์ ชั้น 15,620 บาท (อัตราเลขที่ 4569) ซึ่งได้รับวุฒิปริญญาเอก สาขาเศรษฐศาสตร์ จาก The University of Oxford ประเทศสหราชอาณาจักร เพิ่มขึ้น เป็นให้ได้รับค่าจ้างชั้น 19,230 บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2554 วันที่รายงานตัวปฏิบัติราชการ

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติปรับวุฒิ นายพรเทพ เบญญาอภิกุล พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะเศรษฐศาสตร์ ตามที่เสนอ

2.1.8 เรื่อง คณะแพทยศาสตร์ขออนุมัติปรับวุฒิพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 1 ราย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะแพทยศาสตร์เสนอขอปรับวุฒิ น.ส.ปกเทศ อิงภากรณ์ ตำแหน่งอาจารย์ ชั้น 16,730 บาท (อัตราเลขที่ 5195) ซึ่งได้รับวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาศัลยศาสตร์ยูโรวิทยา จากแพทยสภา (หลักสูตร 4 ปี) เพิ่มขึ้น และสำเร็จการศึกษาเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2554 เพิ่มขึ้น เป็นให้ได้รับค่าจ้างชั้น 20,170 บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2554 วันที่สำเร็จการศึกษา

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติปรับวุฒิ น.ส.ปกเทศ อิงภากรณ์ พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดคณะแพทยศาสตร์ ตามที่เสนอ

2.1.9 เรื่อง คณะแพทยศาสตร์ขออนุมัติเปลี่ยนตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 1 อัตรา

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะแพทยศาสตร์เสนอขอเปลี่ยนตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ อัตราเลขที่ 4719 ตำแหน่งนักวิชาการสถิติ วุฒิปริญญาโท ชั้น 12,290 บาท เป็นตำแหน่งนักวิชาการสถิติ วุฒิปริญญาตรี ชั้น 10,050 บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ก.บ.ม. อนุมัติเป็นต้นไป

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติเปลี่ยนตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ อัตราเลขที่ 4719 ตำแหน่งนักวิชาการสถิติ วุฒิปริญญาโท ชั้น 12,290 บาท เป็น ตำแหน่งนักวิชาการสถิติ วุฒิปริญญาตรี ชั้น 10,050 บาท ตามที่เสนอ

2.1.10 เรื่อง คณะสหเวชศาสตร์ขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการ ปฏิบัติงานของผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า คณะสหเวชศาสตร์เสนอขอแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2554 จำนวน 5 ราย ดังนี้

(1) รองศาสตราจารย์ ดร.ประมวญ เทพชัยศรี	ประธานกรรมการ
(2) รองศาสตราจารย์ สมชาย วิริยะยุทธกร	กรรมการ
(3) รองศาสตราจารย์ เทียนชัย ไชยเศรษฐ	กรรมการ
(4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรร สโมสรสุข	กรรมการ
(5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผ่องศรี ทองทวี	กรรมการ

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2554 คณะสหเวชศาสตร์ จำนวน 5 ราย ตามที่เสนอ

2.2 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

2.2.1 เรื่อง พิจารณาร่างข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ

ศาสตราจารย์ และประกาศฯ เรื่องภาระงานขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่ง
วิชาการ พ.ศ. 2554

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์แถลงว่า ตามที่ ก.พ.อ. ได้ออกประกาศเรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการออกข้อบังคับ ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้จัดทำ ร่างข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และประกาศของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เรื่อง ภาระงานขั้นต่ำ ตามประกาศของ ก.พ.อ. มีเรื่องซึ่งกำหนดมาชัดเจน เช่น สัดส่วน ของภาระงานสอน ซึ่งไม่สามารถทำอย่างอื่นได้ นอกจากต้องออกข้อบังคับตาม ก.พ.อ. และในส่วนที่สามารถ เปลี่ยนแปลงหรือทำให้สอดคล้องกับความจำเป็นและลักษณะงานของคณะต่าง ๆ ได้ กรณีนี้ได้มีการเปิด ช่องทางไว้ว่า สามารถทำได้

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมเสนอความคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

1. ประธานกล่าวว่า ขอให้ชี้แจงรายละเอียดว่า อาจารย์ต้องทำอะไร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ต้องทำอะไร ซึ่งกรณีนี้เป็นเรื่องสำคัญ

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์กล่าวว่า ตามที่ ก.พ.อ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์สำคัญ คือ ภาระงานเต็มเวลาทั้งหมดต้องไม่น้อยกว่า 35 ชั่วโมง/สัปดาห์ กรณีนี้เป็นเรื่องที่ต้องรองไม่ได้เพราะเป็น ประกาศของ ก.พ.อ. ในภาระงาน 35 ชั่วโมงนี้จะประกอบด้วย ภาระงานด้านวิชาการ ภาระงานสอน ภาระ งานวิจัย และภาระงานบริการวิชาการ นอกเหนือจากนั้นจะมีภาระงานอื่น ๆ เช่น งานพัฒนานักศึกษา ภาระงาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภาระงานกิจกรรมส่วนรวม หรือเรื่องอื่น ๆ ที่หน่วยงานกำหนด การคิดภาระงานด้าน การสอนถือว่าเป็นหน้าที่หลักของอาจารย์ทุกคนที่ต้องปฏิบัติ โดยในประกาศกำหนดว่า จะต้องสอนในสัดส่วน ที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 45 ของภาระงานทั้งหมดต่อสัปดาห์ เรื่องนี้อยู่ในประกาศของ ก.พ.อ. ฝ่ายบริหารทรัพยากร มนุษย์ได้พยายามเปรียบเทียบเพื่อพิจารณาให้เป็นไปได้มากที่สุด โดยเป็นภาระงานสอนไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง/ สัปดาห์ หรือเป็นรายวิชาไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต ภาระงานอื่น ๆ เมื่อคิดรวมกันแล้วจะเป็น 17 ชั่วโมง/สัปดาห์ การกำหนดภาระงานในส่วนนี้ต้องทำข้อตกลงหรือมอบหมายในระดับหน่วยงานว่า หน่วยงานจะกำหนด อย่างไร การเทียบเคียงภาระงานสอนกับงานด้านบริหารอื่น ๆ เป็นไปตามที่เสนอไว้ในเอกสารประกอบการ ประชุม

2. ประธานกล่าวว่า หากพิจารณาตามร่างข้อบังคับฯ อาจารย์ต้องสอนไม่น้อยกว่า 2 วิชา/ภาค การศึกษา ในข้อ 4 กรณีที่เป็นการสอนระบบทวิภาค อย่างน้อยต้องมีภาระงานสอนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าสองรายวิชา วิชาละสามหน่วยกิตต่อภาคการศึกษา และต้องมีบทความทางวิชาการอย่างน้อยหนึ่งเรื่องต่อปี ซึ่งเป็นภาระงาน ของผู้ที่เป็นอาจารย์ ภาระงานของผู้ที่เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงานสอนเช่นเดียวกับอาจารย์

คือ 4 วิชาต่อปี และต้องมีงานวิชาการอื่น ๆ เช่น งานวิจัย ตำรา ผลงานทางวิชาการอื่น หรือหากเขียนบทความ ต้องมีบทความทางวิชาการปีละสองรายการ หากเป็นรองศาสตราจารย์ต้องมีภาระงานสอน 4 วิชาต่อปี และ บังคับว่าต้องมีงานวิจัยและตำราเท่านั้น บทความทางวิชาการใช้ไม่ได้ ส่วนตำแหน่งศาสตราจารย์ ภาระงานขั้นต่ำ 4 วิชาต่อปี แต่ภาระงานต้องมีงานวิจัยและเผยแพร่ในระดับนานาชาติปีละหนึ่งรายการ ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการพิมพ์เผยแพร่จาก ก.พ.อ. ปีละสองรายการ หรือผลงานอื่นที่เทียบเท่า เช่น งานวาดภาพ งานผลิต เครื่องมือต่าง ๆ กรณีนี้ขอสอบถามว่า เป็นภาระงานที่ สกอ. กำหนดใช้หรือไม่

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์กล่าวว่า สกอ. เป็นผู้กำหนดและนำมาดัดแปลงให้เป็นรายวิชาและเป็นงานในทางปฏิบัติได้ เพราะที่ สกอ. กำหนดไว้คือ 35 ชั่วโมง/สัปดาห์ และระบุว่าร้อยละ 45 ต้องเป็นการสอน

3. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยหลักการเห็นด้วยว่าต้องมีภาระงานของตำแหน่งทางวิชาการ แต่สัดส่วนภาระงานของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในแต่ละสาขาเหมือนจะเป็นการ Fit เกินไป ไม่มี Space ให้ปรับเปลี่ยนได้ เช่น ผู้ที่เป็นศาสตราจารย์กำหนดให้เขียนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ซึ่งกรณีนี้ไม่ชัดเจน เพราะคำว่าระดับนานาชาติมีตั้งแต่การ Present Paper ใน Conference หรือ Journal และเรื่องของผลงานประดิษฐ์กำหนดไว้เฉพาะส่วนของศาสตราจารย์ แต่ในทางปฏิบัติผู้ที่ทำผลงานประดิษฐ์หรือวาดรูป ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ หากจะมีผลงานเหล่านี้ต้องอาศัยทีมงานซึ่งเป็นอาจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในการกำหนดเกณฑ์น่าจะให้ครอบคลุมผู้ที่มีโอกาสทำผลงานต่าง ๆ เหล่านั้นได้ และมีความยืดหยุ่นตามสมควร มิฉะนั้นจะทำให้ Fit มากจนกระทั่งแม้จะมีผลงานแล้ว ก็ไม่สามารถอ้างสิทธิได้ในบางตำแหน่ง เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์สามารถทำผลงานอื่น ๆ ได้ แต่ไม่สามารถอ้างสิทธิได้ก็ไม่ยุติธรรม กรณีนี้เป็นประเด็นที่เห็นว่า หากมีผลงานและมีภาระตั้งใจทำงาน น่าจะมี Space หรือวิธีการบางอย่างพอสมควร

4. คณบดีคณะสหเวชศาสตร์กล่าวว่า เห็นด้วยกับการที่จะมีกฎเกณฑ์ภาระงานขั้นต่ำ ซึ่งทราบว่า สกอ. ได้กำหนดไว้ แต่ที่ผ่านมามีภาระงานของคณะสหเวชศาสตร์ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง เพราะโดยข้อเท็จจริงแล้วการสอนของคณะในศูนย์สุขภาพศาสตร์ไม่มีบุคลากรสอนคนเดียวทั้งรายวิชา รายวิชาหนึ่งอาจจะมีผู้ช่วยสอนหลายคน ซึ่งที่ผ่านมามีการกระทำภาระงานแล้วเป็นภาระงานที่คณะกำหนดขึ้นด้วยบุคลากรทั้งหมด คณะได้ทำเป็นระเบียบว่าด้วยภาระงานและเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา โดยภาระงานที่กำหนด เช่น จำนวนชั่วโมงสอนของอาจารย์จะได้ไม่ถึง 4 วิชา แต่ได้กำหนดภาระงานทดแทนคือ งานวิจัย ผู้ที่ได้ทุนวิจัยจำนวนมากก็ถือเป็นภาระงาน ซึ่งในส่วนนี้การวิจัยหรือการให้ได้ผลงานทางวิชาการของสายสุขภาพศาสตร์ เป็นเรื่องยากที่จะให้ได้ตามเกณฑ์ คือ จะได้ปีละหนึ่งหรือสองเรื่อง นอกจากนั้นงานวิจัยหนึ่งงานทางสุขภาพศาสตร์จะมีผู้ร่วมวิจัยอย่างน้อย 4-5 คน ตามข้อ 8 ซึ่งกำหนดว่า แต่ละคนต้องมีภาระงานอย่างน้อยร้อยละ 50 จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างปฏิบัติได้ยาก และเมื่อพิจารณาภาระงานในภาคผนวก การสอนระดับปริญญาตรีตามที่ สกอ. กำหนด คือ

1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 ชั่วโมงทำการ แต่เมื่อเป็นระดับบัณฑิตศึกษาให้กำหนดส่วนใหญ่จะเป็น 1.5 เท่า และแทนที่จะเป็น 4 ชั่วโมง อาจจะเป็น 4.5 ชั่วโมง สำหรับที่ปริกษาวิทยานิพนธ์ ให้ 2 ชั่วโมงทำการ/สัปดาห์/นักศึกษาหนึ่งคน ค่อนข้างที่จะน้อยเกินไปสำหรับการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาทางด้านสุขศาสตร์ หากพิจารณาจากภาคผนวกหมายเลข 2 จะเห็นว่าคณบดีจะเทียบเท่ากับรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยคณบดีเท่ากับหัวหน้าภาควิชา หากพิจารณาจากระดับ รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชาควรจะถูกไล่เคียงกัน หรือผู้ช่วยคณบดีควรจะทำกับหัวหน้าภาควิชา ประเด็นนี้เป็นส่วนที่พิจารณาอยู่ และเดิมาก็ได้มีการกำหนดไว้ ซึ่งหลักเกณฑ์ที่นำเสนอนี้จะยกเลิกทั้งหมดรวมทั้งเรื่องที่ปริกษาวิทยานิพนธ์ด้วยหรือไม่ โดยข้อเท็จจริงแล้วภาระงานของอาจารย์ หากพิจารณาจากหลายมหาวิทยาลัยจะมีรายละเอียดมากกว่านี้ และจะยินยอมให้แต่ละคณะกำหนดภาระงานที่เป็นอัตลักษณ์ของตัวเอง ดังนั้นจะนำเสนอสภามหาวิทยาลัยรับทราบหรือเพื่อให้รับรองตามเดิมหรือไม่ หรือจะใช้หลักเกณฑ์เดียวสำหรับทั้งมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก

ประธานกล่าวว่า ในข้อ 10 มีข้อยกเว้นอยู่แล้วว่า อาจจะทำเฉพาะแต่ละคณะได้ แต่คงต้องมี Minimum Workload ของแต่ละหน่วยงาน

5. ผู้แทนคณบดีคณะแพทยศาสตร์กล่าวว่า เห็นด้วยว่าแต่ละคณะหรือหน่วยงานมีอัตลักษณ์ที่ไม่เหมือนกัน เช่น คณะแพทยศาสตร์จะมีปัญหาเรื่องภาระงานสอนของแพทย์ประจำบ้าน ซึ่งเป็นภาระงานสอนที่มีปริมาณมากและต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นส่วนนี้จะมีปัญหาว่า ไม่สามารถนำมานับเป็นภาระงานได้ เนื่องจากไม่มีลักษณะ หรือระบบกลไก หรือระเบียบต่าง ๆ มารองรับว่า แพทย์ประจำบ้านหรือ Resident เป็นส่วนหนึ่งของนักศึกษา ซึ่งลักษณะเช่นนี้หรืออัตลักษณ์ของแต่ละคณะสามารถจะเสนอเพื่อพิจารณาเพิ่มเติมได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า สามารถทำได้ ไม่มีปัญหาใด

6. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า ในเกณฑ์ภาระงานจะมีอยู่สองประเภท คือ จำนวน ชั่วโมงทำงาน และตัวเนื้องานหรือผลผลิต ประเด็นแรก ชั่วโมงทำงานกำหนดไว้ 35 ชั่วโมง/สัปดาห์ และงานวิจัย รวมทั้งภาระงานสอน จะใช้สิ่งใดเป็นหลักในการพิจารณาอาจารย์ และใน 35 ชั่วโมง/สัปดาห์ ในหนึ่งปี คิดกี่ชั่วโมง และกี่สัปดาห์ หากพิจารณาตามภาคการศึกษา คือ 35 คูณ 16 สัปดาห์ แต่หากคิดเป็นปีจำนวนชั่วโมงจะมากกว่า และหากเป็นตามภาคการศึกษาเวลาทำการทั้งหมดจะประมาณ 560 ชั่วโมง ต้องการทราบว่า ใช้สิ่งใดเป็นตัวตั้ง ประเด็นที่สอง ในกรณีที่เกิดภาระงานจะนับตั้งแต่เมื่อใด เพราะมีทั้งอาจารย์ใหม่และอาจารย์เก่า หากเป็นอาจารย์ใหม่จะเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใด และอาจารย์ที่จบปริญญาโทกับปริญญาเอกไม่ควรจะนับเหมือนกัน เพราะมีความสามารถไม่เท่ากัน ประเด็นที่สาม สามารถเทียบงานสอนได้ระหว่างปริญญาตรีและปริญญาโท กรณีที่อาจารย์สอนมากด้วยข้อจำกัดของอาจารย์ที่มีอาจารย์น้อย หากทำงานเต็มที่แล้วในชั่วโมงสอนที่คำนวณตามสูตรว่า ได้ 560 ชั่วโมง/ภาคการศึกษา ยังกำหนดงานวิจัยอื่นอีกได้หรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่จะไปกำหนดงานอื่นเมื่อคำนวณแล้วได้เกิน 560 ชั่วโมง/ภาคการศึกษา เพราะที่คณะมีอาจารย์ทำงานเกิน 560 ชั่วโมง/ภาคการศึกษาอยู่แล้ว และหากเทียบงานวิจัยเข้าไปกับงานอื่น น่าจะมีสูตรการเทียบงานวิจัยเข้าไปกับงานสอนได้ด้วย ไม่ใช่เทียบงานสอนกับงานอื่น ๆ เท่านั้น ประเด็นที่สี่ ในเกณฑ์ภาระงานนอกเหนือจากงานสอน

จะให้อิสระของคณะในการไปเทียบเองหรือไม่ว่า ให้เทียบภาระงานอย่างไร หากให้คณะไปเทียบเอง เกณฑ์ของแต่ละคณะอาจจะไม่เท่ากัน เช่น เกณฑ์บริการวิชาการ เกณฑ์การไปเป็นวิทยากร เกณฑ์การที่จะไปทำงานในฝ่ายปฏิบัติการของแพทย์หรือพยาบาลที่จะต้องมีส่วนทำงานในฝ่าย Service จะเทียบได้อย่างไร และมหาวิทยาลัยจะกำหนดให้หรือไม่ ในกรณีที่มีผู้วิจัยหลายคนจะนับผลงานอย่างไร เช่น หากทำวิจัย 5-6 คน จะนับผลงานให้ทุกคนหรือนับเป็นสัดส่วนอย่างไร ซึ่งกรณีนี้ยังไม่มีเกณฑ์ และประเด็นที่ในแต่ละปีหากจะให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทำวิจัยหนึ่งเรื่อง หรือมีตำราหนึ่งเรื่อง รองศาสตราจารย์ต้องทำวิจัยสองเรื่องหรือตำราสองเรื่อง ศาสตราจารย์ทำวิจัยในระดับนานาชาติและตำราสองเรื่อง เมื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้แล้วตำราที่จัดทำเช่นนั้น น่าจะเป็นเกณฑ์ที่พอจะเป็นไปได้

7. คณะบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า มีความเป็นห่วงอาจารย์ที่เพิ่งจบการศึกษาใหม่ในระดับปริญญาโท ยังให้คำแนะนำวิทยานิพนธ์ไม่ได้ และการสอนนอกจากจะสอน 4 วิชาแล้ว หากไม่ได้รับตำแหน่งทางบริหาร เมื่อคำนวณแล้วอาจจะต้องเป็นคณะกรรมการมากกว่า 20 ชุด ไม่น่าจะเป็นไปได้ น่าจะทดลองทำเป็นตุ๊กตาว่า อย่างน้อยอาจารย์ต้องทำอะไรบ้าง กรณีสอน 4 วิชา ไม่สามารถต่อรองได้ ซึ่งกรณีนี้ต้องชี้แจงกันให้เข้าใจก่อน หากคำนวณแล้วอยู่ในวิสัยที่ทำได้ น่าจะทำให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น

8. ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผลสอบถามว่า ในเอกสารประกอบการประชุมตารางเทียบเคียงภาระงานสอนกับงานบริหาร ในส่วนของงานบริหารภายนอกคณะ เห็นว่ามีประธานกรรมการ/อนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย แต่ไม่เห็นว่ามีกรรมการ จะทำให้ผู้ที่มาเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยเทียบไม่ได้ เมื่อพิจารณาจากงานบริหารภายในคณะ พบว่ามีประธานกรรมการ กรรมการ/อนุกรรมการ ที่แต่งตั้งโดยคณะ ประเด็นที่สอง ร่างข้อบังคับมีการกล่าวถึงหลักสูตรภาคปกติ เป็นถ้อยคำของมหาวิทยาลัยหรือเป็นถ้อยคำที่มาจาก ก.พ.อ. ข้อ 4 ที่กล่าวถึงภาระงานรวม 35 ชั่วโมง โดยต้องมีภาระงานสอนภาคปกติขั้นต่ำ ไม่น่าจะหมายความว่าหมายคามอย่างไร หมายถึง ภาคพิเศษ หรือภาคปกติ ตามที่เรียกกันภายในหรือไม่ ส่วนกรณีที่ประธานสภาอาจารย์เป็นผู้บริหารตามข้อบังคับนี้ หมายความว่า ก.พ.อ. กำหนดหรือมหาวิทยาลัยกำหนด

9. คณะบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์สอบถามว่า กรณีนี้มีบทลงโทษหรือไม่ หากทำไม่ได้ตามเกณฑ์นี้

ประธานตอบว่า มีบทลงโทษ เพราะเสนอเรื่องเข้ามาเพื่อจะให้ มีบทลงโทษ

10. อาจารย์ ดร.ปาริยา ฒ นคร กล่าวว่า ในภาคผนวกหมายเลข 1 รายละเอียดของการสอนที่ต้องมีเรื่องการเตรียมการสอน การตรวจงานคิดเป็นสองชั่วโมง การสอนหนึ่งชั่วโมง หากมีหลาย Section จะลดลงจากสามชั่วโมงเหลือสองชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมง ในความเป็นจริงการตรวจงานหรือการสอนก็ยังมีอยู่แม้จะแบ่งเป็นหลาย Section ก็ตาม กรณีนี้ไม่ค่อยเห็นด้วยกับจำนวนชั่วโมงที่ลดลง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลคือ แทนที่จะสอนได้หลาย Section เพื่อที่จะให้ความรู้กับนักศึกษาได้ทั่วถึง เมื่อลดจำนวน Class นี้แล้ว อาจจะทำให้เกิดการสอนเป็น Section ที่ใหญ่ขึ้น เช่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หากสอน Section ที่มากกว่า 1,000 คนขึ้นไป จะมีการคูณชั่วโมงเข้าไปอีก ในส่วนนี้ไม่ได้ระบุไว้ และในส่วนการสอนภาคปฏิบัติจะมีเพียง

การคุมปฏิบัติเท่านั้น แต่การคุมปฏิบัติจะมีอาจารย์ที่สอน Lab จะได้ Load รูปแบบหนึ่ง และอาจารย์ที่คุม Lab ก็จะได้ Load อีกรูปแบบหนึ่ง ประเด็นสุดท้าย เรื่องภาระงานสอนของอาจารย์ที่ปรึกษา ในส่วนของปริญญาตรี ไม่ได้กำหนดไว้ แต่ปริญญาตรีก็ยังมีงาน Project ที่ต้องดูแลนักศึกษาเช่นเดียวกัน และส่วนของกรรมการ วิทยานิพนธ์และกรรมการสารนิพนธ์ ในทางปฏิบัติคือ เพียงแค่มาสอบไม่ได้ให้คำปรึกษามากเท่าที่ควร เมื่อเทียบกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม กรรมการทั้งสองชุดนี้ คณะจะได้ในส่วนของคำสั่งแต่งตั้งอยู่แล้ว ซึ่งไม่แน่ใจว่าจะสามารถปรับเปลี่ยนได้มากน้อยเพียงใด ในส่วนของภาคผนวกหมายเลข 2 ระบุถึงผู้อำนวยการ แต่ในส่วนของรองผู้อำนวยการจะเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่ เพราะในคณะจะมีรองผู้อำนวยการของโครงการและหลักสูตร ประเด็นสุดท้ายคะแนนของประธานสภาอาจารย์ รองประธานสภาอาจารย์ และ เลขธิการสภาอาจารย์ ที่ลดลงเมื่อเทียบกับรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี สัดส่วนอยู่ตรงที่ใด มีเกณฑ์กำหนดหรือไม่

11. ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกล่าวว่า กรณีสำนัก/สถาบันที่เป็นหน่วยงานใหญ่ เช่น โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ รองผู้อำนวยการ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติก็มีภาระงานที่ไม่ได้น้อยกว่ารองคณบดี หรือผู้ช่วยคณบดี ประเด็นที่สอง ในส่วนของแพทย์ประจำบ้าน ต้องการให้เทียบเคียงกับกรณีของบัณฑิตศึกษา

12. ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกล่าวว่า กรณีภาคผนวก 2 ที่กล่าวถึงงานบริหารภายนอก คณะและงานบริหารภายในคณะ และกล่าวถึงเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการข้ามสาย สมมติสำนักหอสมุดจะแต่งตั้งอาจารย์เพื่อเป็นกรรมการ แต่ในภาคผนวกไม่ได้ระบุไว้ จะระบุไว้เพียงแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัยและแต่งตั้งโดยคณะ หากจำเป็นต้องขอเชิญอาจารย์จากคณะอื่นเป็นกรรมการหรือเป็นประธาน ซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำ และจะทำให้อาจารย์ไม่ได้คะแนนในส่วนนี้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้มีรายละเอียดค่อนข้างมาก ขอให้หารือในกรอบใหญ่ก่อนแล้วจึงหารือในกรอบเล็ก กรอบใหญ่คือ ผู้ที่เป็นอาจารย์จนถึงระดับศาสตราจารย์ เกณฑ์ภาระงานคือ ต้องสอนหนังสือ และต้องมีงานเขียน ทุกคนเห็นด้วยหรือไม่ว่า เพราะที่ผ่านมายังคับเฉพาะงานสอน แต่ไม่บังคับงานเขียน ขณะนี้จะบังคับให้มีงานเขียนด้วย ซึ่งจะมีจำนวนเท่าใดจะหารือกันอีกครั้งหนึ่ง หรือภาระงานสอน 4 วิชาต่อปี หรือ 3 วิชาต่อปี ขอให้หารือในกรอบกว้าง ๆ ก่อน ประเด็นแรกคือ ผู้ที่เป็นอาจารย์ต้องทำสองเรื่องคือ สอนหนังสือ และต้องมีงานเขียน จะเขียนมากหรือน้อย เขียนบทความวิชาการ เอกสารหรือตำราก็ได้ แต่ต้องเขียน งานอื่นก็บวกเข้าไป เช่น ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การบริการสังคม กรณีนี้สามารถกำหนดรายละเอียดได้ แต่ Minimum ต้องมีสองประเภทเป็นอย่างต่ำ

13. ผู้อำนวยการสำนักบัณฑิตอาสาสมัครสอบถามว่า กรณีนี้ให้แยกเรื่องวิจัยใช่หรือไม่
ประธานกล่าวว่า การวิจัยคือ งานเขียน จะเขียนตำรา บทความวิชาการ หรือเอกสารประกอบการสอน ถือว่าเป็นงานเขียนทั้งหมด

14. คณบดีคณะสหเวชศาสตร์กล่าวว่า ในส่วนของคณะทางศูนย์สหเวชศาสตร์ไม่ค่อยเขียนบทความทางวิชาการ ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัย ประเด็นแรก หากกำหนดจำนวนเป็นที่ตั้งว่า อาจารย์หนึ่งคน ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งคน ต้องมีงานเขียนเท่าใด หากจะให้มีความหมายงานเช่นนี้ งานวิจัยจะไม่เป็นงานวิจัยที่มีความลึกซึ้ง หรือมีนวัตกรรม จะเป็นงานวิจัยง่าย ๆ ที่ทุกคนจะเน้นปริมาณมากกว่าที่จะเน้นงานที่เป็น Innovation เป็นหลัก เพราะในปัจจุบันหากจะขอทุนจากแหล่งทุนภายนอกก็ต้องเป็นงานที่มีคุณภาพและลึกซึ้งกว่าเดิมมากจึงจะได้ทุนมา และต้องทำงานเป็นทีม ทีมหนึ่งอย่างน้อยต้อง 4-5 คน การที่จะได้ Paper 1-2 Paper ต่อปี เป็นเรื่องที่ยาก และเมื่อระบุว่าต้องมีนักวิจัยหลักหนึ่งคนได้ 50%

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เป็นรายละเอียด ขอกำหนดกรอบว่า (1) ต้องมีงานสอน และจะหาหรือในรายละเอียดว่า ต้องมีงานสอนกี่วิชาต่อปีและเทียบเคียงได้หรือไม่ (2) ต้องมีงานเขียน งานเขียนหมายถึงบทความ เอกสารประกอบการสอน งานวิจัย หรืองานใดก็ได้ที่เป็นงานเขียน ขอให้หาหรือในสองเรื่องใหญ่

15. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า ประเด็นเรื่องการสอน และงานเขียน โดยธรรมชาติสำหรับผู้ที่

เป็นอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการน้อย อาจจะมีปัญหาบ้าง เนื่องจากในร่างข้อบังคับมีคำว่า และ/หรือ ประธานกล่าวว่า ใช้คำว่า และ ไม่ใช่ หรือ สาเหตุที่เสนอที่ประชุมก็เพื่อให้ใช้คำว่า และ เพราะต้องการบังคับให้เขียน

16. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย จึงเห็นว่าน่าจะสะท้อนภาระงานของอาจารย์ ในการที่นำงานวิจัยไปอยู่ในผลงานวิชาการ เห็นว่าไม่สะท้อนในเรื่องนั้น ต้องการเสนอว่า ขอให้งานวิจัยเป็นภาระงานหนึ่งที้ออกมาจากผลงานวิชาการ เพราะผลงานวิชาการใช้คำว่า หรือ ในการเขียนหนังสือสามารถเขียนบทความที่ไม่ได้อิงงานวิจัยได้มาก หากจะสนับสนุนงานวิจัยในอาจารย์ เห็นว่าน่าจะต้องเป็นภาระงานหลัก

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง แต่โดยรวมตามที่กำหนดกรอบคือ (1) งานสอนไม่มีปัญหา (2) การบังคับงานเขียน จะเขียนมากหรือน้อย เขียนงานวิจัยหรือสิ่งใดก็ตามใช้คำว่า และ

17. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกล่าวว่า เรื่องภาระงานสอน มีความจำเป็นที่จะต้องผูกพันกับหลักสูตรตลอดไปหรือไม่ โดยเฉพาะตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีโอกาสที่จะไปเป็นวิทยากรให้หน่วยงานภายนอกจำนวนมาก ซึ่งเหมือนเป็นการสอนที่ไม่ได้อยู่ในหลักสูตร

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้ไม่จำเป็น ซึ่งจะลงรายละเอียดในภายหลัง

18. คณบดีคณะสหเวชศาสตร์กล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วกรณีของคณะสหเวชศาสตร์ งานวิจัยเป็นงานหลัก และงานเขียนเป็นงานรอง หากระบุว่าให้ใช้งานสอนและงานเขียน ซึ่งนักวิทยาศาสตร์หากให้เขียนโดยที่ไม่มีข้อมูลจากการวิจัยก็เป็นเรื่องยาก

ประธานกล่าวว่า เนื่องจากคณบดีคณะสหเวชศาสตร์มีความเห็นคล้ายกับคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ คือ งานเขียนต้องเขียนเฉพาะงานวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถเขียนเรื่องอื่นได้ ซึ่งจะมีการลงรายละเอียด แต่ขอหลักการว่า เห็นด้วยว่าต้องมีงานเขียน จะเขียนจากงานวิจัยก็ได้ แต่บางคนก็เห็นว่าไม่

จำเป็นต้องเขียนจากงานวิจัย เขียนบทความปีละ 10 เรื่อง ก็สามารถแทนงานวิจัยหนึ่งเรื่องได้ หากมีความเห็นที่ตรงกันก็จะหารือในรายละเอียดต่อไปว่า งานเขียนจะนับงานใดบ้าง

19. คณบดีคณะสหเวชศาสตร์กล่าวว่า หากมีการกำหนดว่าจะหารือในรายละเอียดภายหลังก็ไม่มีปัญหาใด

20. ประธานกล่าวว่า กรณีงานสอนต้องบังคับหรือไม่ว่า ต้อง 4 วิชาต่อปี ตามข้อเสนอไม่บังคับหมายความว่าสามารถนำภาระงานอื่นมาเทียบเคียงได้ เช่น นำภาระงานการเป็นผู้บริหารมาเทียบเคียงได้ หรือนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาเทียบเคียงได้ หรือหากคณะเน้นเรื่องวิจัยก็สามารถนำงานวิจัยมาเทียบเคียงได้ หรือจะบังคับว่า ต้องเป็น 4 วิชาต่อปี หากจะทำเรื่องอื่นเพิ่มก็ได้ แต่ต้องสอน 4 วิชาต่อปี อาจจะมีข้อยกเว้นได้ เช่น อาจารย์ใหม่บางคนเข้ามา 1-2 ปีแรก อาจจะได้ 4 วิชา แต่โดยหลักการอาจารย์ทุกคนต้องสอน 4 วิชาต่อปี กรณีนี้จะ Strict หรือไม่ มหาวิทยาลัยพร้อมที่จะสนับสนุนเรื่องนี้ ขึ้นอยู่กับคณะใดคณะหนึ่งว่า ต้องการ Enforce หรือไม่ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีปัญหามานานและคณะจัดการไม่ได้ ต้องให้มหาวิทยาลัยจัดการ และกล่าวโทษมหาวิทยาลัยได้ว่า Enforce มาจากมหาวิทยาลัย ไม่ได้ Enforce มาจากคณะ

21. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกำหนดให้สอน 4 วิชาต่อปีอยู่แล้ว แต่หากให้สิ่งอื่นทดแทนได้ Minimum ต้องขอเป็น 2 วิชาต่อปีของการเรียนการสอนปกติ หมายความว่าอีก 2 วิชาจะเป็น โครงการเลี้ยงตัวเองได้ เพราะคณะมีโครงการลักษณะนี้อยู่มาก หากไม่ทำเช่นนั้นอาจจะไม่มีคนไปสอนที่ศูนย์รังสิต ต้องการสอนเฉพาะที่ทำพระจันทร์ จึงต้องจัดให้มีการสอน Minimum 2 วิชา เป็นโครงการปกติทั้งทำพระจันทร์ และศูนย์รังสิต และเรื่อง Load ที่จะเทียบเคียง ผู้อำนวยการรองผู้อำนวยการ บางครั้ง Load งานไม่เท่ากัน โดยขึ้นอยู่กับโครงการ เพราะฉะนั้นต้องพิจารณาในเรื่องของ Load ด้วย และไม่เข้าใจว่า รองคณบดีหรือเทียบเท่า คำว่าเทียบเท่าหมายถึงสิ่งใด

ประธานกล่าวว่า เมื่อมีการเทียบเคียงภาระงาน เชื่อว่าแต่ละคณะเทียบเคียงไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นต้องเทียบเคียงตำแหน่งหลักไว้ เช่น ตำแหน่งรองคณบดีทุกคณะต้องเหมือนกัน ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาอาจจะไม่เหมือนกัน ซึ่งจะมีการหารือกัน ตำแหน่งผู้อำนวยการ โครงการก็อาจจะไม่เหมือนกัน และอาจจะให้คณะกำหนดเอง แต่ตำแหน่งหลักต้องเทียบเคียงให้เท่ากัน ตำแหน่งคณบดีต้องเทียบเท่ากันทั้งหมดทุกคณะ ตำแหน่งรองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ต้องเท่ากัน คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเสนอว่า ไม่ต้องสอน 4 วิชาต่อปี Minimum คือ 2 วิชาต่อปีในภาคปกติและนำภาระงานอื่นมาเทียบเคียงได้

คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ต้องการให้เป็น 4 วิชาต่อปี แต่เป็นการบังคับโดยปริยาย หากตั้ง 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาปกติไว้ เพราะฉะนั้นผู้ที่สอนเพียง 3 วิชาก็ต้องไปหาภาระงานอื่นมาเพิ่ม หากเขียนบทความไม่ได้หรือไม่ได้เป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ก็ต้องนำการสอนมาสอนแทน แต่ให้ตั้งหลัก 35 ชั่วโมงไว้ ซึ่งจะคำนวณได้เองว่าขาดหรือเกินไปเท่าใด อาจารย์เข้าใหม่ต้องการได้ตัวเลขครบ 35 ชั่วโมง หากสอน 4 วิชาก็จะยังไม่ครบ เพราะฉะนั้นต้องไปหาทางอื่นเพิ่มเติม ขณะนี้เข้าใจว่าหลายคณะมีปัญหา เช่นเดียวกันคือ หากคนมาช่วยทำงานบริหารไม่ค่อยได้ เพราะฉะนั้นกรณีนี้ก็จะไปหาช่องทางหนึ่งที่หากคนมาช่วย

ทำงานให้คณะได้ด้วย ตัวเลขที่มีให้ตามเกณฑ์นี้ หากปรับให้มีความเป็นไปได้ เช่น เป็นอาจารย์สอน 4 วิชา และเขียนบทความ 1 เรื่อง เขียนวิจัย 1 เรื่อง และเป็นกรรมการ 1 ชุด หากรวมแล้วครบ 35 ชั่วโมง ซึ่งสามารถทำได้ก็จะเป็นเรื่องที่ดี

ประธานกล่าวว่า มีบุคคลใดจะอภิปรายว่า ควรจะ 4 วิชาต่อปี หรือ 3 วิชาต่อปี เพราะข้อเสนอขณะนี้คือ 2 วิชาต่อปี

23. คณบดีคณะสหเวชศาสตร์กล่าวว่า หากมีอัตถัภิภษณัของตัวองและสามารถกำหนดได้ก็ไม่มีปัญหาใด

ประธานกล่าวว่า มีข้อยกเว้นไว้อยู่แล้วในร่างข้อบังคับฯ ข้อ 10 กรณีสอน 2 วิชาต่อปี และให้นำภาระงานอื่นมาเทียบเคียง เห็นว่าน้อยเกินไปหรือไม่

24. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า หากจะยึดหลักตามที่คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์เสนอก็ได้ โดยยึด 35 ชั่วโมงเป็นหลักและเทียบเคียงกัน แต่หากสอบถามว่า ควรจะกำหนดวิชาที่สอนและชั่วโมงที่สอนหรือไม่ เห็นว่าควรกำหนด เทียบเคียง 4 วิชาต่อปีเป็นเรื่องที่ดี อย่างไรก็ตาม แต่ละคณะอาจจะมีปัญหาภายในโดยวิชาที่จะสอนไม่มีคนเรียนหรือน้อยมาก ดังนั้น จะนำวิชาใดมาสอนให้ได้ 4 วิชาต่อปี ซึ่งจะเป็นปัญหาโดยที่ไม่ใช่ความผิดของอาจารย์ที่ไม่มีคนมาเรียน

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้มีบางคนที่สอนวิชาอื่นก็ได้แต่ไม่สอน ตั้งใจสอนวิชาที่ไม่มีคนมาเรียน ซึ่งมีหลายรูปแบบ

25. รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์กล่าวว่า เห็นด้วยกับสิ่งที่ทุกคนอภิปราย เพราะตนเองก็เคยเป็นคณบดี เป็นอาจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทราบถึงธรรมชาติงานทางวิชาการ และเห็นด้วยกับประธานที่ต้องการให้หรือในเรื่องหลักใหญ่ แต่ที่ยังไม่สรุปเพราะต้องการให้ข้อมูลในส่วนอื่นให้ครบถ้วนกว่านี้ เชื่อว่าผู้บริหารจำนวนมากคงประหลาดใจว่า เรื่องภาระงานของอาจารย์ เหตุใดฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นฝ่ายเสนอ เหตุใดจึงไม่ใช่ฝ่ายวิชาการ โดยรองศาสตราจารย์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ เป็นผู้เสนอ ขณะนี้เรื่องภาระงานขั้นต่ำ หรือภาระงานมาตรฐานทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยถูกใช้ใน 4-5 เรื่องสำคัญ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องการจัดตารางสอน มีเรื่องการประเมินทดลองปฏิบัติงานของผู้ที่ได้รับการบรรจุ เรื่องการเสนอสัญญาอาจารย์บรรจุใหม่ เรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ผลการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนว่า เป็นไปตามเกณฑ์ของคณะหรือไม่ เกณฑ์กลางที่เป็นประกาศของ ก.พ.อ. ใหญ่กว่าหรือเกณฑ์ของคณะใหญ่กว่า และยังมีเรื่องการต่อเวลาราชการว่า ต่อไปแล้วทำสิ่งใด ทำหรือไม่ ไม่มีผู้ดูแลเสียหรือไม่ คณะก็จะพยายามกล่าวว่า มหาวิทยาลัยต้องทำ กรณีนี้เป็นโจทย์ด้านหนึ่ง ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้บริหารชุดก่อนในสมัยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิธิไกรพจน์ริเริ่มไว้และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กองการเจ้าหน้าที่ในเวลานั้นรวมถึงฝ่ายวิชาการและข้อสังเกตของสภามหาวิทยาลัย ข้อสังเกตของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาจำนวนและตัวบุคคลของคณาจารย์ที่จะต่อเวลาราชการ และอื่น ๆ จนท้ายที่สุดสภามหาวิทยาลัยมอบหมายให้มหาวิทยาลัยทำเรื่องนี้ ซึ่งมีประกาศของ ก.พ.อ. ซึ่งลงในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 แต่

มหาวิทยาลัยไม่ได้ทำสิ่งใดเลย และจะมีปัญหาหากในการที่บรรจุบุคคลต่าง ๆ ซึ่งทำงานหรือไม่ทำงานและสัญญาเขียนว่าอย่างไร ครบ 6 เดือน หรือ 1 ปี ต้องมีการประเมิน เชื่อว่าผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ คงได้ทราบว่าจะประเมิน มีอาจารย์ใหม่จำนวนมากที่ กังวลว่า จะถูกประเมินด้วยเกณฑ์ใด และยึดหลักการใด บางคณะผู้บริหารคณะได้ไปกำหนดเกณฑ์ กติกา วิธีการต่าง ๆ ไว้ บางคณะไม่มี

โดยข้อเท็จจริงแล้วกรณีนี้คือ การนำสิ่งซึ่งมีอยู่ในประกาศ ก.พ.อ. และนำสิ่งที่เป็นประโยชน์คือ ข้อ 7 กรณีที่มีเหตุอันสมควร สถาสถาบันอุดมศึกษาอาจลดหรือยกเว้นภาระงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร และอาจกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการฯ ที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ข้างต้นก็ได้ ซึ่งเป็นวรรคทอง จึงได้นำวรรคทองในข้อ 7 ของประกาศ ก.พ.อ. มาถอดแล้วทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เช่นในร่างข้อบังคับข้อ 4 (1) วรรคท้าย ในกรณีที่เป็นเหตุอันสมควร สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดภาระงานสอนและภาระงานอื่นที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองได้โดยให้สอดคล้องกับพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเข้าใจว่าจะคล้ายกับที่หลายคณะกล่าวว่าเป็นอัตลักษณ์ โดยข้อเท็จจริงก็คือ ลักษณะเฉพาะของแต่ละคณะ มีอาจารย์มากพอที่จะสอนหนังสือหรือไม่ หรือมีอาจารย์เกินควรจะต้องไปทำวิจัยมากขึ้น และได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหน่วยงาน แต่คณะกรรมการประจำคณะจะมีข้อกำหนดมาตรฐานเกณฑ์ใดที่แตกต่างไปจากนี้ยังไม่ได้ จนกว่าจะมีข้อบังคับกลางขึ้นมา ก่อน ข้อบังคับกลางนี้คือ การนำข้อ 7 ในประกาศ ก.พ.อ. ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาถอดความเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ เพราะหากไม่มีข้อบังคับเป็นแกนไว้ จะมีปัญหาในภายหลัง การที่มหาวิทยาลัยร่างข้อบังคับและภาคผนวก เกณฑ์ในการเทียบเคียงต่าง ๆ ขึ้นมา ไม่ใช่เพราะตนเอง หรือกรรมการ และรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการซึ่งทำงานด้วยกันทราบข้อมูลดี แต่เป็นเพียงการสมมติเกณฑ์กลางขึ้นมา เพราะในแต่ละเรื่องในต่างวาระได้มีการปลดล็อกไว้ว่า หากเห็นว่าไม่มีเขียนอยู่ในนี้ หรือเห็นว่าไม่ปรากฏหรือไม่สอดคล้องโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ สามารถที่จะไปทำเรื่องต่าง ๆ เพิ่มเติมได้ ในร่างข้อบังคับข้อ 10 ในกรณีที่มีเหตุอันควร สภามหาวิทยาลัยอาจลดหรือยกเว้น ไม่ใช่เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร เพราะเขียนต่อไปว่า และอาจกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการฯ ที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ข้างต้นก็ได้ นอกเหนือจากนั้นหากพิจารณาที่ร่างประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง ภาระงานขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในข้อ 4 การคิดภาระงานด้านต่าง ๆ รวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่า 17 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยทำข้อตกลงภาระงานนั้นกับหัวหน้าหน่วยงาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหน่วยงานและจัดทำเป็นประกาศ ซึ่งสามารถจัดทำรายละเอียดในประกาศได้เองโดยให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของแต่ละคณะ ส่วนในภาคผนวก 1 แนบท้ายประกาศ มธ. เรื่อง ภาระงานขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ข้อ 4 สำหรับภาระงานที่เกี่ยวข้องกับภาระงานสอนที่มหาวิทยาลัยยังไม่ได้กำหนด เพราะไม่ทราบว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง อาจจะมีหลักสูตรพิเศษ หลักสูตรพิเศษภาคกลางคืนหรือภาคกลางวันหรือวันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งสามารถกำหนดได้ คณะกรรมการประจำหน่วยงานอาจกำหนดเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม ภาคผนวกหมายเลข 2 ตารางเทียบเคียงภาระงานสอนกับงานบริหาร กรณีนี้สำหรับเกณฑ์กลางตามที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ให้

ข้อสังเกตว่า มหาวิทยาลัยควรจะต้องทำ ซึ่งเป็นเกณฑ์กลางไม่ได้ปล่อยให้แต่ละคณะไปกำหนดเองว่า จะให้อธิการบดีเท่าใด ให้อธิการบดีเท่าใด แต่กรณีที่เป็นเรื่องภายในคณะ หากไม่สอดคล้องหรือเห็นว่าน้อยไปหรือมากไป สามารถมีช่องทางที่จะทำได้ มีความยินดีหากพิจารณาว่า จะใช้ตามนี้หรือไม่ใช้ เพียงแต่ต้องการให้ทราบว่ามีหน้าที่จำเป็นจะต้องทำเพราะขณะนี้ล่าช้ามากแล้ว ภาระงานขั้นต้นมาตรฐานภาระงานผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์เป็นเรื่องที่ผูกพันกับอีก 4-5 เรื่องที่เกี่ยวข้องจะโดยทราบหรือไม่ก็ตาม ซึ่ง 4-5 เรื่องที่ผ่านมา หากไม่มีปัญหา ก็จะไม่เป็นเรื่องขึ้นมา แต่เมื่อมีปัญหาขึ้นมาคณะก็อาจจะถูกกล่าวโทษได้ว่า มิได้ดำเนินการให้เกิดความชัดเจน จึงเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เสมอว่า ให้คณะกลับไปแก้ไขให้ถูกต้อง มิฉะนั้นจะเป็นเรื่องร้องเรียนอยู่เรื่อย ๆ ต่อไป หากมีเรื่องเหล่านี้ครบถ้วนแล้ว ไม่เพียงแต่เรื่องการจัดตารางสอน การจัดการเรียนการสอนเท่านั้น เรื่องอื่น ๆ ภายในคณะตามที่ประธานได้กล่าวไปแล้วว่า คณะจะสามารถอ้างอิงได้ว่า มหาวิทยาลัยได้สั่งการลงมาและจะได้ดำเนินการได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น

ประธานกล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วได้หารือในเรื่องเดียวกัน แต่วิธีหารืออาจจะไม่เหมือนกัน ซึ่งพยายามจะหารือแบบกว้าง ๆ โดยไม่ต้องลงรายละเอียดซึ่งสามารถแก้ไขได้ แต่ให้เป็นหลักการ โดยได้กล่าวว่า อาจารย์คนหนึ่งต้องมีการงานขั้นต้นอย่างน้อยสองเรื่อง คือ (1) เรื่องการสอน และได้หารือไปแล้วว่า ภาระงานคือ สอน 4 วิชาต่อปี ใน 4 วิชาต่อปีบังคับว่าต้องสอนแท้ ๆ 2 วิชาในภาคปกติ ที่เหลือจะไปสอนเพิ่มให้ครบ 4 วิชาต่อปี หรือจะทำงานวิจัย หรือเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่องนี้จะหารือในรายละเอียดอีกครั้งว่า ภาระงานที่มาเทียบเคียงจะเทียบเคียงได้เท่าใด หรือให้คณะไปกำหนดเอง (2) งานเขียน ในถ้อยคำที่ใช้ในร่างข้อบังคับคือ ผลงานทางวิชาการ ข้อ 5 (2) ในร่างข้อบังคับฯ เขียนว่ามีผลงานทางวิชาการที่เรียกว่า งานเขียนอยู่ 5 ประเภทด้วยกัน โดยยังไม่ต้องพิจารณาว่า ปีหนึ่งมีกี่รายการ (1) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ (2) ตำรา หรือ หนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ (3) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก) ซึ่งผลงานทางวิชาการอื่นขออยู่อีกครั้ง คือ ภาพพิมพ์ งานปั้น งานสร้างเครื่องจักร สิ่งเหล่านี้คือ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น (4) บทความทางวิชาการ ปีละสองรายการ หมายความว่าอาจารย์นอกจากการสอนแล้ว ต้องทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งใน 4 ข้อนี้ในแต่ละปีด้วย กรณีเห็นด้วยหรือไม่ และค่อยหารือว่าอาจารย์จะต้องเขียนบทความโดยไม่ต้องทำวิจัยก็ได้ แต่ขอหลักการก่อนว่า นอกจากการสอนแล้วบังคับว่า ต้องทำผลงานทางวิชาการอื่นด้วย กรณีนี้รับได้ใช่หรือไม่ เช่น คณะนิติศาสตร์มีผลงานประเภทที่ 5 คือ เป็นเอกสารประกอบการสอนก็ได้ โดยขอให้ป็นงานเขียน กรณีนี้จะไม่สอบถามคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์และคณบดีคณะสหเวชศาสตร์เพราะไม่เห็นด้วย โดยเห็นว่าต้องเป็นงานวิจัย กรณีคณะนิติศาสตร์เขียนเอกสารประกอบการสอน เขียนและแจกนักศึกษา ไม่ได้เป็นงานวิจัยหรือตีพิมพ์บทความทางวิชาการใดทั้งสิ้น มีการทำใหม่แจกนักศึกษาทุกปี ครั้งละ 30-40 หน้า กรณีนี้สามารถนับได้ หรือจะไม่นับงานเขียนที่แจกนักศึกษา ให้ใช้ได้ 4 ข้อเช่นเดิม

26. คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า จะมีข้อจำกัดตามอายุงานของอาจารย์แต่ละคน เช่น อาจารย์ที่เรียกว่า อาจารย์ระบบคู่ขนานจะมีข้อจำกัดในเรื่องชั่วโมงสอน เพราะให้สอนโดยเรียกว่า สัมนา 1.5 ชั่วโมง

ประมาณ 10 สัปดาห์ก็จะได้ 15 ชั่วโมง และจะมีการติวอย่างน้อย 3 วิชา ซึ่งจะเป็นภาระอย่างมากเพราะต้องเรียนไปด้วย โดยกรณีนี้รับจากปริญญาตรีเกียรตินิยม แต่ในส่วนนี้จะมีช่องทางที่จะเปิดได้อยู่แล้วจะไม่อภิปรายปัญหา ในส่วนเอกสารการเงินเห็นว่าน่าจะรวมให้ เพราะอาจจะยังไม่พร้อมที่จะเผยแพร่ในระดับ Public แต่ใช้ประกอบในการเรียนการสอนอยู่แล้ว และเห็นว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำมาพัฒนาเพื่อเป็นเอกสารที่เรียกว่าหนังสือหรือตำราในการสอนต่อไป

ประธานกล่าวว่า ขอให้หาสิ่งที่คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวไปรวมกับรายการที่ 5 แต่ไม่ได้หมายความว่าศาสตราจารย์จะใช้รายการที่ 5 ได้ ต้องทำรายการที่ 2 และ 1 เท่านั้น กรณีนี้ขอให้เป็นที่ไปตามนี้

27. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า กรณีนี้เห็นด้วย อาจารย์มีหลายระดับและมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นเรื่องของเอกสารควรจะนับให้กับอาจารย์ที่เป็นตำแหน่งอาจารย์ แต่อาจจะกำหนดไว้ภายหลังว่า ภายในระยะเวลาปีที่จะไม่สามารถนับได้ จะนับให้เฉพาะช่วงต้นของการทำงาน และประเด็นแรกที่ยังไม่ได้คำตอบคือ จะให้เวลาทำงานเป็นหลักหรือผลงานเป็นหลัก เมื่อมีการประเมินหรือนำผลไปทำเรื่องต่าง ๆ เช่น คณดีนับเวลาทำงานให้ 25 ชั่วโมง ก็จะมีเวลาเหลืออีก 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และใน 10 ชั่วโมง หมายความว่า หากเป็นศาสตราจารย์ต้องทำงานวิจัยให้ได้ 2 ชิ้น และตำรา 2 เรื่อง หรือต้องเทียบตามส่วนเพราะเวลาที่ใช้ในการบริหาร สิ่งเหล่านี้จะกำหนดในที่ประชุมหรือให้คณะกำหนดเอง

ประธานกล่าวว่า ขอเสนอหลักการของอาจารย์ทั่วไปก่อนยังไม่ควรกำหนดในส่วนผู้บริหาร เพราะหากกำหนดหลักเกณฑ์ของผู้บริหารแล้วจะมีปัญหามาก กรณีที่เขียนเพื่อบังคับกับอาจารย์ทั่วไปในส่วนผู้บริหารก็ให้ไปเทียบเคียงโดยจะหารือกันในส่วนของผู้บริหารอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเห็นว่าอธิการบดี 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และอธิการบดีต้องไปหางานอื่นทำอีก 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการบริการสังคม เพื่อให้ได้ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขอในหลักการว่า หากตามความเห็นของคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ก็จะเป็นสองเรื่องควบคู่กันไป คือ ต้องให้ 35 ชั่วโมงเป็นตัวตั้ง ใน 35 ชั่วโมง ต้องประกอบด้วยงานสอนและผลงานทางวิชาการ ส่วนกรณีของผู้บริหารจะหารือกันอีกครั้งหนึ่ง เพราะเป็นข้อยกเว้น ผู้บริหารใน มธ. เหมือนจะมีมาก แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วไม่มากเมื่อเทียบกับอาจารย์ที่มีอยู่ 2,000 คน ถือว่าน้อย ขณะนี้ขอหลักการของอาจารย์ คือ ผลงานทางวิชาการเพิ่มเป็น 5 ประเภท อาจารย์ที่กำหนดไว้คือ หากเป็นอาจารย์ต้องมีบทความทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่องต่อปี เป็น Minimum จะไปเขียนหนังสือหรือทำงานวิจัยก็ได้ แต่ Minimum ต้องเขียนบทความทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่องต่อปี และหากเป็นที่ไปตามหลักการที่ได้กล่าวไปต้องไปเพิ่มว่า ต้องเขียนเอกสารประกอบการสอนก็ได้อย่างน้อย 30-40 หน้า กรณีของอาจารย์ไม่ค่อยมีปัญหา อาจารย์ไม่ต้องทำวิจัย หมายความว่า Minimum ต้องทำอย่างนี้ซึ่งอาจจะทำวิจัยก็ได้ แต่อาจารย์หนึ่งคนที่เข้ามาจบปริญญาโทหรือบางคนจบปริญญาตรีให้เขียนบทความทางวิชาการหรือผลงานเขียนในลักษณะอื่นอีก 1 ชิ้นต่อปี เมื่อมีประสบการณ์มากขึ้นก็ให้ทำงานวิจัยหรืองานอื่นต่อไป

28. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า หากมหาวิทยาลัยจะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยคงต้องมีการส่งเสริม แม้จะเป็นอาจารย์ จะเป็นสัดส่วนน้อยก็ได้ 5% หรือ 10% อย่างน้อยน่าจะมียานวิจัย 1 เรื่อง

ภายใน 2 ปี

29. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการคลังสอบถามว่า กรณีนี้ไม่แน่ใจว่าต้องการเห็นงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของภาระงาน ซึ่งกำหนดเป็นชิ้น น่าจะมีการกำหนดเป็นชั่วโมงงานวิจัย จะเทียบเหมือนภาระงานสอน จะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยใดก็ได้ โดยคิดเป็น 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า หมายความว่าให้คิดจากชั่วโมงที่ไปทำวิจัย ไม่ได้คิดจากผลงานวิจัย

30. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า กรณีนี้หมายถึงผู้ที่ เป็นอาจารย์ ในการ ไปอยู่ในโครงการต่าง ๆ

ประธานกล่าวว่า ประเด็นนี้วัดได้ยากมาก วิธีวัด Process ว่าไปเข้าร่วมงานวิจัยหรือไม่ วัดได้ลำบาก ต้องวัดผลงานว่า สุดท้ายมีผลงานออกมาหรือไม่ หากกรณีอาจารย์ไม่มีปัญหาแล้ว ขอไปที่ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งบังคับว่าต้องมีงานวิจัย 1 เรื่องต่อปี หรือตำราหรือหนังสือ 1 เรื่องต่อปี ผลงานลักษณะอื่น 1 เรื่องต่อปี หรือบทความทางวิชาการ 2 รายการ กรณีนี้รับได้หรือไม่

31. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า กรณีที่จะรับได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้ที่อยู่ในเกณฑ์นี้จะถูกประเมินอย่างไร และขึ้นอยู่กับโทษด้วยว่า รุนแรงหรือไม่

ประธานกล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้นขอหารือในเรื่องบทลงโทษก่อน ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ไม่ได้เสนอเรื่องโทษ เห็นว่าบทลงโทษที่ควรมีคือ (1) ไม่พิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ หรือพิจารณาให้ไม่เกินเช่น 2% ต่อปี หากไม่เป็นไปตามภาระงาน

32. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ขอรับรองว่าผลงานทางวิชาการของ มธ. คงจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ประธานกล่าวว่า เห็นด้วยใช่หรือไม่ และเห็นด้วยในกรณีใด กรณีที่ไม่เลื่อนเงินเดือนหรือถือการเลื่อนเงินเดือนเช่น ไม่เกิน 2% คือ บุคคลใดที่ไม่ทำตามเกณฑ์นี้ ต้องได้ไม่เกิน 2% ต่อปี

33. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ตามที่ได้กล่าวไป หากอาจารย์ใหม่ยังไม่มีการประเมินผลในการเขียนเท่าใด สามารถทดแทนได้หรือไม่สำหรับกรณีนี้

ประธานกล่าวว่า มีการเขียนไว้แล้วว่า เอกสารประกอบการสอนก็ใช้ได้

34. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้น เพียงแค่เขียนเอกสาร 30-40 หน้า ก็ได้เลื่อนเงินเดือนใช่หรือไม่

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้ถือว่าได้

35. คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า เมื่อมีการทำงานเอกสารทางวิชาการจะไม่กล่าวถึงเรื่องการประเมินคุณภาพใช่หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ยังไม่กล่าวถึง

36. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า เรื่องโทษเข้าใจว่าจะมีข้อบังคับในเรื่องการเลื่อนเงินเดือนต่างหากอีกข้อบังคับหนึ่ง และขณะนี้กำลังกล่าวถึงข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่ง

อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เมื่อโทษไปคาบเกี่ยวกับอีกข้อบังคับหนึ่งใน ขณะที่ยังดำเนินการตามข้อบังคับนั้นทุกประการ เห็นว่าจะซ้ำซ้อนเกินไป ในส่วนนี้ว่าจะกำหนดโทษอีกด้านหนึ่ง คือ ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งเดิมผู้ที่ไม่สนใจขอตำแหน่งทางวิชาการ อาจจะมีภาระงานและทำงานให้คณะกับ มหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ เงินเดือนก็ขึ้นตามปริมาณงาน แต่เมื่อมีการขอตำแหน่งทางวิชาการอาจจะมีประเด็นการ ไม่สามารถบรรลุ Requirement ข้อบังคับที่สองนี้ได้ และต้องถูกตัดเงินด้วยทั้งที่มีภารกิจที่ทำตาม Requirement ทุกอย่าง เห็นว่าหากจะมีโทษในเรื่องการตัดเงิน เงินที่จะต้องตัดไม่ควรตัดจากการขึ้นเงินเดือน กรณีนี้ไม่ทราบว่าจะทำได้หรือไม่ คือ การลดเงินประจำตำแหน่งแทน

ประธานกล่าวว่า ไม่สามารถทำได้

37. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า กรณีนี้ต้องแยกกันระหว่างตัวเงินเดือนที่จะปรับเลื่อนซึ่งมี ข้อบังคับอยู่แล้ว แต่ตำแหน่งทางวิชาการก็เข้าใจว่าตัดไม่ได้ เพียงแต่ต้องแยกให้ออกว่า หากจะต้องมีการ พิจารณาในเรื่องของการลงโทษ ไม่ต้องการให้นำไปรวมกับข้อบังคับฯ ที่ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้รวมได้เพราะเคยทำแล้ว คณะบดีคณะเศรษฐศาสตร์เป็นผู้ทำคือ เรื่อง การตรวจข้อสอบไม่ทันก็ไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือน ซึ่งมีตัวอย่างและสามารถทำได้ไม่มีปัญหาใด

38. ผู้แทนคณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์กล่าวว่า เรื่องหลักเกณฑ์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ เห็นว่า เข้มงวดเกินไปสำหรับคณะขนาดเล็กที่อาจารย์มีภาระงานสอนภาคการศึกษาละ 5 วิชา และหากจะต้องถูกบังคับ ให้เขียนตำรา หนังสือ ตามหลักเกณฑ์นี้ปีละหนึ่งรายการจะหนักเกินไป

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้อยู่ในเกณฑ์ข้อ 5 (ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้ กับงานวิจัยตาม (ก) ปีละหนึ่งรายการ หรือ เช่น งานวาดภาพ การออกแบบ

39. ผู้แทนคณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์กล่าวว่า การที่จะวาดรูปได้และนับเป็นงานวิจัย ซึ่งมี อาจารย์ที่คณะทำอยู่โดยขอกุณในการทำวิจัย ในหนึ่งโครงการวิจัยต้องทำทั้งหมด 10 – 12 ภาพ หากจะต้องทำ เช่นนี้ทุกปีต้องใช้เวลามากและเป็นเรื่องยากสำหรับคณะขนาดเล็ก หากสอนภาคการศึกษาละ 2 วิชา อาจจะทำให้

40. ผู้อำนวยการสถาบันประมวลข้อมูลเพื่อการศึกษาและพัฒนา กล่าวว่า เมื่อพิจารณา ข้อกำหนดเบื้องต้นจากภาระงานของอาจารย์ ซึ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ต้องมีการต่อยอด มีการ เขียนว่า ต้องมีบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการอย่างน้อยหนึ่งเรื่องต่อปี และหากพิจารณาถึงคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งขณะนี้ มีอาจารย์อยู่ 200 กว่าคน หมายความว่าต้องมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการ ตีพิมพ์ในวารสารอย่างน้อย 200 เรื่อง เพราะเป็น Minimum ผู้ช่วยศาสตราจารย์ก็ต้องมีบทความวิชาการด้วย รองศาสตราจารย์ก็ต้องมี ศาสตราจารย์ก็ต้องมีด้วย เพราะในข้อกำหนดของผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียนไว้ว่า จะต้อง ปฏิบัติตามภาระงานขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ หมายความว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องต่อยอดจากอาจารย์ รองศาสตราจารย์ก็ต้องต่อยอดจากอาจารย์ด้วย เพราะฉะนั้นก็จะ เป็น 200 บทความ และจะไปหาบทความทาง วิชาการที่ใดเผยแพร่ จะขอเผยแพร่ใน Internet ได้หรือไม่ โดยเป็น E – Journal ใน Internet แล้วเผยแพร่ ไม่

แน่ใจว่าคำว่า บทความทางวิชาการสามารถกำหนดกรอบให้หลากหลายได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ขณะนี้ผ่านประเด็นที่ต้องมีผลงานทางวิชาการแล้ว ส่วนผลงานทางวิชาการในแต่ละระดับต้องทำสิ่งใดบ้างกำลังหารือกันอยู่ แต่ผ่านหัวข้อแล้วว่า อาจารย์ทุกคนต้องมีผลงานทางวิชาการ ซึ่งผลงานทางวิชาการที่กล่าวถึงมี 5 ประเภท

41. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า ในเรื่องของการเทียบเคียงภาระงานคงไม่เทียบเคียงข้างเดียว ตามที่ผู้แทนคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์กล่าวว่า แต่ละคณะไม่เหมือนกันและช่วงเวลาก็ไม่เหมือนกัน เช่น หากอาจารย์สอนมากถึง 4 วิชาต่อปี ส่วนที่เกินก็น่าจะเทียบเคียงได้กับงานวิจัย ไม่ใช่ต้องสอน 500-600 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาแล้วต้องทำวิจัยอีกหนึ่งเรื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ หากสมมติทุกคนต้องทำทั้งหมดก็ต้องทำงานวิจัยตามตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่อธิการบดีลงมา และไม่ควรรยกเว้นให้บุคคลใดเพราะไม่ได้ใช้เวลาเป็นตัวกำหนด หากใช้เวลาเป็นตัวกำหนดควรจะเทียบเคียงงานสอนกับงานวิจัยกลับไปกลับมาได้ด้วย เพื่อให้เป็นธรรมกับผู้ที่ยื่นสอนมากและไม่สามารถทำได้จริง และไม่สามารถหาอาจารย์ทดแทนได้ หากมีอาจารย์ทดแทนได้ก็ไม่มีปัญหา ขอให้พิจารณาไปพร้อมกันก่อนที่จะหารือในเรื่องโทษ โทษจะกำหนดอย่างไรก็ได้ แต่หากเกณฑ์เป็นไปได้ในทางที่เทียบเคียงกันได้และมีโทษอย่างไรก็สามารถรับได้

42. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทั่วไปกล่าวว่า ผลงานทางวิชาการที่หารือกันคือ การปรับตามเกณฑ์ที่ส่วนกลางกำหนด เพราะเกณฑ์ที่ส่วนกลางกำหนดค่อนข้างเข้มงวด และทราบดีว่าคงปฏิบัติได้ยาก เห็นว่าควรตั้งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำจริง ๆ และหากบุคคลใดทำได้ต่ำกว่าเกณฑ์แล้วจึงลงโทษ เช่น ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ต้องการเห็นคือ ขอให้เสนอผลงานในที่ประชุม โดยที่ยังไม่ต้องตีพิมพ์ในวารสารในประเทศอย่างน้อย 1 เรื่อง เป็นเวลา 2 ปี อย่างน้อยก็เป็นการกระตุ้นผลงานของผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ทางหนึ่ง ตำแหน่งรองศาสตราจารย์อาจจะให้มีการเสนอผลงานในที่ประชุมในประเทศหรือต่างประเทศ หรือให้เข้มข้นขึ้นจะเป็นวารสารในประเทศก็ได้ ควรให้มีการเผยแพร่ในที่ประชุมอย่างน้อย 1 เรื่องต่อปี ก็เป็นการกระตุ้นผลงานทางวิชาการของรองศาสตราจารย์ได้ ตำแหน่งศาสตราจารย์ขอให้มีผลงานในวารสารในประเทศอย่างน้อยปีละ 1 เรื่อง เห็นว่าเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำที่อาจารย์น่าจะรับได้ และหากกรณีที่ได้กว่านี้จึงพิจารณาลงโทษอย่างไร

ประธานกล่าวว่า สามารถปรับแก้ได้

43. คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนกล่าวว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จะสอนตาม Load อยู่แล้วประมาณ 2-3 วิชาขึ้นไป และอาจารย์ก็จะทำงานวิจัยด้วย หากพิจารณาว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่รับเข้ามา มีอายุ 30 ปี เมื่อเกษียณอายุครบ 60 ปี ต้องมีผลงานตำรา 30 เล่ม หรือเขียนบทความต้องมีทั้งหมด 60 บทความ หากเป็นไปตามเกณฑ์นี้ ซึ่งยังไม่ทราบว่าจะนำไปเผยแพร่ที่ใด เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคือ อาจารย์บางท่านไม่สามารถที่จะทำงานวิจัยหรืองานตำราได้เสร็จในระยะเวลาที่กำหนดให้ได้ ในส่วนนี้จะมีการลงโทษด้วยหรือไม่ ประเด็นที่สอง ต้องการให้พิจารณาในลักษณะที่สามารถทดแทนกันได้ หากอาจารย์ที่ไม่มีความสามารถในการเขียนบทความก็น่าจะสอนเพิ่มเติมได้ หรืออาจารย์บางคนเขียนบทความไปแล้วในปีที่ผ่านมาปีนี้ต้องการหยุดบ้างก็น่าจะนำงานสอนเข้ามาเป็นเทียบเคียงได้

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้มี 2-3 มุมมอง มีผู้ที่เห็นว่าไม่ต้องเขียนเรื่องใดเลยก็ได้ และเห็นว่าเขียนแล้วงานเขียนนั้นต้องเป็นงานวิจัยเท่านั้น จึงพยายามหาจุดกึ่งกลางว่า จะทำอย่างไร จากการที่ได้กล่าวในเรื่องโทษ กรณีนี้มีความเห็นอย่างไร

44. คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์กล่าวว่า แต่ละคณะจะมีรายละเอียดที่ไม่เหมือนกัน ประเด็นที่ประธานกล่าวว่า แต่ละคณะให้มีภาระงานสอนอย่างน้อยปีละ 4 รายวิชา และสามารถนำงานอื่นมาเทียบเคียงภาระงานสอนได้ ต้องการคิดกลับกันว่า บางคณะ เช่น คณะทันตแพทยศาสตร์ หลายครั้งเมื่อมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับงานวิจัย อาจารย์บางคนก็เสนอความเห็นว่างานวิจัยมาเทียบกับการสอนได้หรือไม่ โดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นเรื่องดี เพราะจะได้มีเวลาไปทำงานวิจัย แต่ประเด็นคือ หากทำเช่นนั้นแล้วจะไม่มีบุคคลใดสอน และคณะที่มีอาจารย์น้อยแต่ภาระงานสอนมากก็จะมีปัญหาเกิดขึ้น จะขอฝากให้พิจารณาด้วย

45. คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา กล่าวว่า เนื่องจากเป็นคณะขนาดเล็กที่ต้องสอนมาก และมีนโยบายที่ค่อนข้างขัดแย้งกันสองเรื่องคือ (1) เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (2) ต้องเลี้ยงตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกันอย่างมาก เพราะคณะขนาดเล็ก เช่น คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามีอาจารย์ 27 คน รับผิดชอบ 5 หลักสูตร บางคนสอน 5 วิชาต่อภาคการศึกษา ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างมากในการทำงานวิจัย จะขอเสนอว่าช่วงระยะเวลาของการตัดสินใจจะต้องขยายไปเป็น 2 ปีได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ได้ ไม่มีปัญหาใด มีการหารือในหลักการแล้วว่า ต้องมีงานสอนบวกผลงานทางวิชาการ และได้มีการผ่อนปรนว่าไม่ใช่งานวิจัยก็ได้ ใ้รับบทความวิชาการรวมไปถึงงานเขียนทั่วไป และเอกสารประกอบการสอนก็ได้ บางคนก็ยังเห็นว่าทำไม่ได้ เท่าที่รับฟังขอสอบถามว่า มีคณะใดที่ไม่คิดว่าจะนำผลงานวิชาการมาใช้เป็นหลัก กรณีนี้จะมีคณะพยาบาลศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

46. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า ไม่ได้เห็นว่า งานวิจัยหรือผลงานวิชาการไม่ควรนำมาเป็นหลัก แต่ขอให้เทียบเคียงได้สำหรับผู้ที่ยื่นสอนมากจริง ๆ และไม่สามารถทำได้ และไม่เห็นด้วยที่จะนำเอกสารประกอบการสอนมาใช้กับผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์ หากจะให้ควรให้กับอาจารย์ที่เข้าทำงานใน 2-3 ปีแรก และยังต้องพัฒนา แต่หลังจากนั้นก็ไม่นับ หากมีตำแหน่งทางวิชาการแล้วไม่ควรนับเอกสารประกอบการสอน

ประธานกล่าวว่า เป็นความคิดเห็นที่ตรงกัน แต่สรุปเช่นนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจน หมายความว่าคณะใดที่สอนมากแล้ว จะยินยอมให้นำผลงานสอนมาเทียบเคียงงานวิชาการได้ เท่าที่รับฟังมีคณะพยาบาลศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ ส่วนคณะอื่นที่ไม่มีปัญหา ขอกลับมาในเรื่องโทษว่า เลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่เกิน 2% ต่อปีสำหรับผู้ที่ไม่เป็นไปตามภาระงานขั้นต่ำ

47. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า คำว่าภาระงานขั้นต่ำ จะเทียบเคียงกลับไปเป็นชั่วโมงหรือเทียบกลับไปว่า 2 วิชาต่อภาคการศึกษาหรือ 6 หน่วยกิต

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เทียบเคียงเป็นชั่วโมง

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์กล่าวว่า กรณีที่ระบุว่า ต้องเป็นจำนวนชั่วโมง และเปอร์เซ็นต์เท่าใด เมื่อคิดออกมาแล้วโดยใช้มาตรฐานวิธีคิดเดิมว่า สอน 1 ชั่วโมง เท่ากับทั้งสอนและเตรียมตัว 3 ชั่วโมง หากเป็นวิชาที่สอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง คือ 3 หน่วยกิต เท่ากับทำงาน 9 ชั่วโมงในวิชา 3 หน่วยกิตนั้น หากสอน 2 วิชาจะเท่ากับ 18 ชั่วโมงใน 2 วิชาของสัปดาห์นั้น กรณีนี้ทำให้เข้าใจ แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่ต้องไปจับที่ตัววิชา เพราะเมื่อมีการเทียบต้องเทียบกลับมาเป็นชั่วโมงเสมอ ซึ่งจะมียานอื่นที่จะเทียบเป็นชั่วโมงอีก

48. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า ในการเลื่อนเงินเดือน Maximun อยู่ที่ 4% และผู้ที่ไม่ทำตามเกณฑ์นี้ได้ 2% คือ ครั้งหนึ่งของผู้ที่ทำงานวิชาการมาก

ประธานกล่าวว่า 2% ต่อปี ไม่ใช่ 2% ต่อครั้ง ปกติจะให้ได้ถึง 10% แต่หากไม่ทำตามเกณฑ์จะได้ 2% ต่อปี คือ จะได้ครั้งละ 1%

49. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า ในกรณีที่มีการสอนมากและสามารถเทียบเคียงได้น่าจะมีเกณฑ์หรือนิยามว่า สอนมากคือเท่าใด มิฉะนั้นบางคณะที่อาจจะมีการสอนไม่มากเท่า อาจารย์อาจจะอ้างอิงเหตุผลนี้ว่า คณะอื่นทำได้ เหตุใดคณะของตนจะทำไม่ได้

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เห็นด้วย และจะนำไปกำหนดหลักเกณฑ์

50. คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา กล่าวว่า สมมติสอนมาก แต่ทำงานทางวิชาการด้วย หากงานทางวิชาการไม่เสร็จก็สามารถเสนอได้ก็เป็นเรื่องที่รับได้ คือ ทำอยู่แต่ไม่เสร็จภายในหนึ่งปี

ประธานกล่าวว่า ขณะนี้กำลังหารือในหลักการก่อนและจะขอหารือในข้อยกเว้น หลักการเป็นเช่นนี้ แต่มีข้อยกเว้นได้อยู่แล้ว ขณะนี้ขอพิจารณาหลักเกณฑ์ก่อน

51. ผู้แทนผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรมนุษย์กล่าวว่า เข้าใจว่าหลายคณะมีวิชาสอนเน้น ชั่วโมงปฏิบัติ จากการหารือกันเหมือนกับเป็นชั่วโมงบรรยายเป็นส่วนใหญ่

ประธานกล่าวว่า ชั่วโมงปฏิบัติถือเป็นชั่วโมงบรรยายด้วย

52. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า กรณีการคิดชั่วโมง เคยมีประกาศมหาวิทยาลัยที่เคยเทียบว่า ตำแหน่งต่าง ๆ เทียบเป็นชั่วโมงแล้วมีการสรุปออกมาเป็นตารางเทียบเคียง เมื่อนึกเรื่องที่รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์กล่าวคือ 4 ชั่วโมง เมื่อคูณ 9 จะเป็น 36 ชั่วโมง หากพิจารณาตามตารางเทียบเคียงภาระงานสอนกับงานบริหาร เช่น รองคณบดี จะได้ 2 วิชา หากเป็นคณบดีก็จะได้ 2 วิชา เพราะจำนวนชั่วโมงเทียบเคียงไม่ถึง 27 ชั่วโมง สรุปแล้วเมื่อเทียบเป็นวิชา คณบดีและรองคณบดีจะได้ยกเว้น 2 วิชาเท่ากัน กรณีนี้คือตัวอย่างของการที่ไม่คิดเป็นรายวิชา บางครั้งในแง่ของการปฏิบัติจะเกิดปัญหา ต้องเลือกร้อยอย่างใดอย่างหนึ่ง และจะมีสูตรที่จะ Convert ให้เป็นหน่วยที่จะใช้อย่างอื่นได้ หากใช้ชั่วโมงเป็นตัวตั้งแนวปฏิบัติจะมีปัญหา มาก เพราะเมื่อจะปฏิบัติต้องทราบว่า จะได้รับยกเว้นกี่วิชา แต่เมื่อ Convert เป็นชั่วโมงแล้วจะมีเศษที่ไม่ถึงวิชา ก็ทำไม่ได้ เห็นว่าโดยหลักควรใช้วิชาเป็นตัวตั้ง ส่วนการ Convert มาเป็นชั่วโมงมีสูตรอยู่แล้วเพียงคำนวณกลับไปและนำไปใช้อย่างอื่น

ประธานกล่าวว่า ไม่สามารถใช้วิชาเป็นตัวตั้งได้ เพราะบางวิชา 1 หน่วยกิต หรือ 2 หน่วยกิต หรือ 3 หน่วยกิต ต้องใช้ชั่วโมงเป็นตัวตั้ง อธิการบดี 30 ชั่วโมง แต่หากกำหนด 35 ชั่วโมงก็ต้องไปทำอย่างอื่นอีก 5 ชั่วโมง

53. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้นก็ต้องกำหนดชั่วโมงให้ลงตัวตามหลักหน่วยกิต เนื่องจากการกำหนดชั่วโมงไม่ลงตัว แต่ก็ขอให้ Convert กลับมาให้ลงตัวตามหลักหน่วยกิต และให้พิจารณาในแนวปฏิบัติจริงให้ปฏิบัติได้

ประธานกล่าวว่า สรุปว่าต้องใช้ชั่วโมง ใช้วิชาไม่ได้ เพราะมีตั้งแต่ 1 - 4 หน่วยกิต

54. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า เห็นด้วย แต่ขอให้กลับไปพิจารณาใหม่ เพราะตัวเลขนี้อาจจะไม่ลงตัว

55. คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า ควรจะต้องใช้เป็นจำนวนชั่วโมง เพราะบางครั้งในหลายวิชาสอนคนเดียวไม่ได้ ต้องมีคนมาช่วยสอนในแต่ละส่วน และสิ่งที่กังวลคือ อาจารย์ที่ไม่ค่อยมี Power มากจะหาชั่วโมงไม่ได้ เพราะอาจารย์ผู้ใหญ่มักจะสอนเองทั้งหมด คณะนิติศาสตร์ก็เคยพบเหตุการณ์เช่นนี้อาจารย์ผู้ใหญ่มักจะสอนเองเพราะชั่วโมงสอนยังไม่ครบ ซึ่งมีความกังวลในจุดนี้ แต่คณะต้องจัดการเองอาจจะเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น

56. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า ในการประเมินจะประเมินทุก 6 เดือน แต่ผลงานจะพิจารณาใน 1 ปี อาจจะเกิดปัญหาในเรื่องของการนับผลงาน

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เป็นเรื่องทางเทคนิค จะนำเรื่องนี้ไปพิจารณาอีกครั้ง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ งานวิจัย 1 ชิ้น ตำราหรือหนังสือ 1 ชิ้น ผลงานลักษณะอื่น 1 ชิ้น บทความทางวิชาการปีละ 2 รายการ กรณีนี้รับได้หรือไม่ สำหรับคณะที่ไม่ใช่ 4 คณะที่ได้กล่าวไป

57. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้น เกรงว่าจะมีปัญหาในเรื่องของคุณภาพของงาน อาจจะมีการพยายามผลักดันผลงาน โดยพิจารณาจากปริมาณไม่ได้พิจารณาจากคุณภาพ กรณีนี้จะเป็นประเด็นหนึ่ง และน่าเห็นใจคณะที่สอนมากและเพิ่งได้ยื่นว่าสอน 5 วิชาต่อภาคการศึกษา หากเป็นเช่นนั้นไม่มีทางที่จะเขียนผลงานใดได้ เป็นไปได้หรือไม่ว่า การสอนที่เกินสามารถนำมาชดเชยได้

ประธานกล่าวว่า ได้ กรณีนี้ได้กล่าวไปแล้วว่า มี 4 คณะ คณะอื่นจะขอเพิ่มเติมก็ได้ กรณีนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารของคณบดี

58. ผู้แทนคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองกล่าวว่า กรณีนี้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง เห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผลงานทางวิชาการ 2 เรื่องต่อปี เพราะที่คณะปกติก็ไม่มีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการอยู่แล้ว กรณีนี้จะทำให้ไม่มีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมืองไม่ได้รับงบประมาณ คณะจ่ายเงินเดือนเอง ข้อบังคับนี้จะบังคับใช้กับคณะที่เลี้ยงตัวเองหรือไม่

ประธานกล่าวว่า บังคับใช้ทั้งมหาวิทยาลัย

59. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกล่าวว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีวารสาร

สำหรับเผยแพร่ผลงาน หากมีผู้เขียนบทความทางวิชาการ และมีบางภาควิชาที่ไม่มีวิชาสอนเหมือนกับที่อาจารย์ ดร.ปาริยา ฒ นคร ได้กล่าวไป หากเป็นวิชาหลัก เช่น เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ จะมีภาระงานสอนมาก แต่งานวิจัยจะไม่ค่อยมี เพราะฉะนั้นอาจจะใช้งานสอนแทนงานวิจัยได้ และงานวิจัยหากวิจัยไม่ตรงกับสาขาที่เรียน อาจจะไปวิจัยให้หน่วยงานภายนอกและไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนอยู่ จะถือว่าเป็นงานวิจัยที่เป็นผลงานของผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ได้ บางคนอาจจะเปลี่ยนสาขาตัวเองก็ได้ เพราะมีวิธีพิเศษต่าง ๆ หากเชี่ยวชาญเรื่องพลังงานแต่ย้ายไปเชี่ยวชาญเรื่องอื่นก็น่าจะได้

60. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า กรณีนี้มี 3 ข้อ ใช้คำว่า “หรือ” อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ค่อยมีปัญหา ประเด็นคือ (ก) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หากเป็นบทความที่ Present Paper ตาม Conference แต่เมื่อมี หรือ (ข) ตำรา หรือ หนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละหนึ่งรายการ การที่จะเขียนตำราได้หนึ่งปีไม่ใช่เรื่องง่าย หากอายุราชการเหลืออีก 15 ปี ต้องเขียนตำรา 15 เล่ม ไม่ใช่เรื่องง่าย (ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (ก) ปีละหนึ่งรายการ เช่น สิ่งประดิษฐ์ ต้องทำปีละหนึ่งเรื่อง บางครั้งงานบางอย่างต้องทำ 3-5 ปี หากกำหนดแล้ว โอกาสเป็นไปได้น้อยมาก ต้องมีการปรับและพิจารณาให้เหมาะสมกับสิ่งที่ควรเป็น และน้ำหนักไม่เท่ากันในข้อ (ก) (ข) และ (ค) โดยใช้คำว่า หรือ กล่าวคือ ผู้ที่จะเสนอผลงานเลือกได้อย่างใดอย่างหนึ่ง หากเป็นเช่นนี้จะถูก Enforce ให้เป็นข้อ (ก) เท่านั้น ซึ่งยากมากที่จะไปทำข้อ (ข) และ (ค) หากยังปรับได้อาจจะปรับให้เหมาะสมหรือมีทางเลือก หากปีนี้ต้องการเขียนผลงานทางวิชาการหรือปีต่อไปต้องการเขียนตำราจะได้สลับกัน ซึ่งน่าจะเหมาะสมกว่า

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละมุมมอง ต้องไม่พิจารณาไปในทางวิศวกรรมศาสตร์เท่านั้น สายสังคมศาสตร์คนหนึ่งเขียนตำรา 2 เล่มต่อปีก็ได้ คณะนิติศาสตร์บางคนเขียน 2-3 เล่มต่อปีและยังมีคุณภาพ กรณีที่กล่าวเช่นนี้คือ มีการให้ทางเลือกแล้วมี 4 ทาง สามารถเลือกทางใดทางหนึ่งก็ได้ใน 4 ทาง หากได้ทางใดทางหนึ่งใน 4 ทาง ถือว่าได้

61. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ควรจะตรวจสอบก่อนว่า ในอดีตที่ผ่านมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์ ทำเช่นนี้หรือไม่แล้วมีผู้ที่ผ่านจำนวนเท่าใด เพื่อที่จะนำมาปรับเกณฑ์ได้ เพราะต้องการพิจารณาตัวเลขก่อนที่จะตัดสินใจ หากตั้งเกณฑ์แล้วเข้มข้นเกินไปจะเกิดปัญหา

ประธานกล่าวว่า โดยข้อเท็จจริงแล้วเกณฑ์นี้คือ เกณฑ์ สกอ. ต้องการให้อภิปรายเพื่อทำให้เกณฑ์อ่อนลง เช่น เกณฑ์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์เขียนไว้เช่นนี้ก็ล้อมาทั้งหมด สิ่งที่พยายามทำ เช่น ข้อ 5 (2) (ก) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละหนึ่งรายการ กรณีที่ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทั่วไปและประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า ไม่ต้องเผยแพร่ได้หรือไม่ แต่ขอไป Present แทน ซึ่งรับได้ก็จะนำไปเขียนเพิ่ม แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง 4 ข้อนี้ได้ แต่สามารถเพิ่มได้

62. คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนกล่าวว่า ประเด็นสำคัญคือ งานไม่เสร็จ

ตำราที่ไม่เสร็จ งานวิจัยที่ไม่เสร็จ จะวัดจากส่วนใด

ประธานกล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้นก็จะได้เลื่อนเงินเดือน 2% ในปีนั้น

63. คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนกล่าวว่า กรณีนี้ให้ 2% ไม่ได้ เพราะครึ่งปีแรกส่งผลงานมา ซึ่งอาจจะให้ 3% ไปแล้ว เพราะมีการประเมินสองรอบ กว่าจะทราบว่างานยังไม่เสร็จคือ ครึ่งปีหลัง แต่ครึ่งปีแรกให้ 3% ไปแล้ว จะขอคืน 1% ได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ขอหลักการว่า หากทำไม่เสร็จในปีนั้นควรได้เกิน 2% หรือไม่ หากหาหรือในหลักการว่า ไม่ควรได้เกิน 2% จะหาวิธีการว่าจะทำอย่างไร

64. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า เห็นด้วยกับคณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน เพราะงานวิชาการที่มีคุณภาพไม่สามารถทำเสร็จได้ภายในหนึ่งปี แต่จะมีข้อเสนอโครงการวิจัยที่แน่นอนและอยู่ระหว่างทำ ซึ่งปกติจะใช้เวลาประมาณหนึ่งปีหรือเกินกว่านั้น ต้องมีการปรับปรุงและกว่าจะได้รับการตีพิมพ์อาจจะใช้เวลา 2-3 ปี แต่ละคณะแต่ละสายก็ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะได้ Load ในการทำงานวิจัยนั้น แม้จะทำไม่เสร็จ และการประเมินครึ่งปีคณะก็มีปัญหา เพราะอาจารย์พยายามที่จะสอนในภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่งเพื่อเหลือเวลาในการทำวิจัย หากมาเน้นหนักในภาคการศึกษาสอง แต่ภาคการศึกษาแรกไม่ได้เลื่อนเงินเดือน คณะจะใช้แบบ Roll Over 1 ปี เฉลี่ยได้หรือไม่ แทนที่จะเป็นทุก 6 เดือน แต่ให้นำผลงานครั้งที่แล้วมารวมด้วยโดยให้พิจารณาเป็นคราวละ 1 ปี มิฉะนั้นจะไม่ยุติธรรมกับอาจารย์ที่สอนภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่ง

ประธานกล่าวว่า หลายคณะก็ทำเช่นนี้ ขณะนี้กำลังหาหรือเรื่องทำเสร็จหรือไม่เสร็จ สมมติไม่เสร็จจะให้ทำอย่างไร ไม่ต้องลงโทษ หากเป็นไปตามนั้นก็ไม่มีผล ทุกคนก็ทำไม่เสร็จ หากเขียนบทความได้ 20 หน้า ขาดอีก 5 หน้า แต่ขาดไปทั้งปี เขียนงานวิจัยไปแล้ว 80% เหลืออีก 20% ก็ไม่เสร็จ ปีต่อไปก็ยังไม่เสร็จ

65. คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา กล่าวว่า ให้เสนอเป็น Progressive Report และจดบันทึกไว้ว่าส่งงานใดบ้าง

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้จะเป็นภาระมากสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง และจะวัดได้ลำบาก

66. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า หากไม่เสร็จภายในหนึ่งปี จะเป็นปัญหา

ประธานกล่าวว่า คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กังวลมากกว่า ต้องเน้นวิจัยและทำให้เสร็จ

67. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า มีความจำเป็นหรือไม่ที่ต้องเห็นด้วยกับเกณฑ์ของ สกอ. ตามระเบียบนี้ ประธานพยายามจะทำให้อ่อนลงเพื่อให้มีเหตุผล แต่หากถูกกำหนดจากทาง สกอ. ว่าต้องเป็นอย่างไร จะหารือกับ สกอ. ได้หรือไม่ว่า เกณฑ์ที่ให้มาหาจากที่ใด ในกรณีหนึ่งปีต้องมีตำรา หรือหนังสือ 1 เล่ม เห็นว่าไม่เหมาะสม ซึ่งบางอย่างหากตัวเลขไม่เหมาะสมต้องมีการ Enforce ให้ปรับด้วย และต้องมีเหตุผลไปหารือกับทาง สกอ. ว่า ผู้บริหารของ มธ. พิจารณาแล้ว มีปัญหาในเรื่องตัวเลขผลงานที่ต้องทำต่อปี จะเฉลี่ยเป็น

3 เล่มต่อ 3 ปีได้หรือไม่ ตามที่คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าว งานวิจัยกว่าจะมีการขอกู้กว่าจะ
ได้เริ่มทำภายใน 1 ปีไม่เสร็จ แต่บางครั้งปีที่ 3 ทำได้ 3 เล่มก็มี หาก 3 ปีเฉลี่ย 3 เล่มยังพอทำได้ แต่หากปีละเล่ม
แล้วตัดทิ้งไม่นำมาใช้ เห็นว่าไม่สมเหตุผล เรื่องลักษณะนี้ต้องมีการหารือ

ประธานกล่าวว่า ไม่ใช่ไม่นำมาใช้ แต่หมายความว่า เฉลี่ย 3 ปีไม่ได้ เพราะให้เงินเดือน
ทุกปี ประเด็นที่สอง กรณีที่กล่าวว่าไม่นำของเดิมมาใช้ นั่นไม่ใช่ สมมติทำงานวิจัยในปีที่ไม่เสร็จก็จะได้ 2% ใน
ปีนี้ และหากทำงานวิจัยในปีต่อไปเสร็จก็จะได้ 4% หรือ 8% ในผลงานวิจัยที่ทำได้ แต่จะได้ในปีที่ทำเสร็จ ใน
การประชุมครั้งนี้คงไม่สามารถหาข้อสรุปได้ แต่จะขอหลักการก่อน ส่วนประเด็นไม่เสร็จจะนับอย่างไรจะหารือ
กันอีกครั้งหนึ่ง

68. คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์กล่าวว่า เมื่อพิจารณาร่างประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เรื่อง ภาระงานขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ข้อ 2 (1) ภาระงานวิชาการ ประกอบด้วย ภาระงานสอน
ภาระงานวิจัยและภาระงานบริการวิชาการ ซึ่งภาระงานสอนต้องไม่ต่ำกว่า 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หมายความว่า
17 ชั่วโมงคือ ทำงานวิจัยหรืองานบริการวิชาการด้วย แต่หากจะกำหนดให้เข้มข้นกว่านั้นว่า นับด้วยผลงาน แต่
ไม่ได้นับภาระงาน หากเป็นเช่นนี้ก็ค่อนข้างที่จะเข้มข้นพอสมควร โดยเฉพาะเรื่องของงานวิจัย ซึ่งกำลังจะให้
อาจารย์ทำงานวิจัยเล็ก ๆ และเสร็จเร็ว ซึ่งตรงกันข้าม งานวิจัยน่าจะเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยส่วนใหญ่แล้ว
ไม่สามารถทำเสร็จภายในหนึ่งปีได้

69. ผู้แทนคณบดีคณะแพทยศาสตร์กล่าวว่า เข้าใจว่าประธานกำลังจะกำหนดกรอบกว้าง ๆ
เพื่อให้ออกมาเป็นภาพรวมและพิจารณาว่า จะมีข้อจำกัดอย่างไรบ้าง และในการประชุมครั้งนี้ยังหาข้อสรุป
ไม่ได้ จึงขออภิปรายเรื่องงานวิจัย เนื่องจากคณะแพทยศาสตร์มีงานวิจัยจำนวนมาก แต่มีปัญหาเรื่องการส่งผล
งาน เมื่อมีการให้ทุนของคณะแพทยศาสตร์หรือของมหาวิทยาลัยมักจะมีการขอต่อเวลา เป็นอำนาจหรือหน้าที่
ของคณะกรรมการประจำคณะที่จะพิจารณา ซึ่งไม่มีโทษเพราะมีอยู่ในระเบียบว่า จะขอต่อเวลาเพื่อทำงานวิจัย
ให้ขยายเวลาต่อไปได้ 3 เดือนหรือ 6 เดือน ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้พิจารณา การวิจัยเล็ก ๆ ก็
ใช้เวลาทำประมาณหนึ่งปีจริงและก็ไม่ค่อยเสร็จ แต่หากเป็นงานวิจัยที่มี Impact สูง ๆ ที่ต้องการให้ Impact
ต่อระบบสาธารณสุข หรือระบบของประเทศ งานวิจัยประเภทนี้ต้องใช้เวลา 3-4 ปี จึงจะเสร็จ และมีผู้ที่ทำงาน
วิจัยลักษณะนี้เป็นกลุ่มใหญ่และใช้เงินทุนสูง ซึ่งจะมีปัญหาว่า เมื่อปีที่หนึ่งทำไม่เสร็จและมาพิจารณาเรื่องโทษ
อาจจะมีปัญหา เข้าใจว่าพยายามจะกำหนดกรอบ แต่จะต้องพิจารณาปัญหานี้ด้วย

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เห็นด้วย แต่หากจะนับจำนวนชั่วโมงว่า เข้าห้อง Lab ก็ชั่วโมง
จะนับลักษณะนั้น ได้ลำบาก มีความเห็นที่ตรงกันว่า บางงานวิจัยต้องใช้เวลา 2-3 ปี หากเห็นว่า งานวิจัยใช้เวลา
3 ปี ในปีนั้นต้องเขียนบทความ 1 บทความมาเสริม แทนที่จะเขียน 2 บทความ แต่ไม่ใช่กล่าวว่าไม่เสร็จและได้
เงินเดือนเดือนตามปกติ หากเป็นเช่นนี้การ Enforce ก็ไม่มีความหมาย ยกเว้นคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์และ
ผู้แทนคณบดีคณะแพทยศาสตร์ที่มีข้อเสนอ แต่ข้อเสนอของตนเองคือ ต้องไปหางานอื่นทดแทน

70. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ใช้ภาระงานบริหารได้หรือไม่ หากพิจารณาเช่นนี้ขอไม่

สมัครเป็นคณบดีและกลับไปทำงานตามเกณฑ์นี้ดีกว่า เพราะในอนาคตเกรงว่าจะหาคนมาทำงานบริหารลำบาก น่าจะทดแทนได้บ้างสำหรับงานบริหารหรืองานเขียนต่าง ๆ สิ่งที่ต้องการเน้นคือ ขอให้มีการตรวจสอบว่า มาตรฐานเป็นอย่างไร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ทำสิ่งใดบ้าง หากไม่เคยทำมาก่อน และจะมาให้ทำคงจะสายเกินไป หากผู้ที่จบปริญญาเอกมา 5 ปีแล้วและไม่เคยเขียนอะไรคงไม่ต้องหวังว่าจะมีการเขียน เพราะไม่มีทางทำได้และแก้ไขไม่ได้

71. คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า แต่ละหน่วยงานจะมีบุคลิกเฉพาะตัวของตัวเอง เห็นว่าหากจะยกระดับ มธ. คงต้องหารือในเรื่องนี้ว่า งานที่เป็นงานเขียนคงจะต้องมี ส่วนวิधिเผยแพร่ต้องหารืออีกครั้ง สิ่งที่กำลังอภิปรายว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากแบ่งเป็นลักษณะนี้จะง่ายขึ้นหรือไม่ เช่น มีภาระงาน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แบ่งเป็นภาระงานด้านงานสอน ภาระงานด้านการเขียน ภาระงานด้านวิชาการอื่น ๆ งานสอนระบุว่ามีหน่วยนับ 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้กล่าวไปแล้วว่า 1 หน่วยกิตคือ การเตรียมการสอน 2 ชั่วโมง และสอน 1 ชั่วโมง เพราะหากสอน 3 ชั่วโมงเท่ากับนับได้ 9 ชั่วโมง เพราะฉะนั้น ส่วนนี้ต้องมีสัดส่วนอย่างน้อย 45% ส่วนภาระงานวิชาการอื่น ๆ ที่มีหน่วยนับเป็นจำนวนชั่วโมงคือ 17 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมแล้วคือ 35 ชั่วโมง ดังนั้นจุดที่หารือกันอยู่คือ ส่วนงานวิชาการงานเขียนตามที่ระบุไว้ โดยหลักการต้องการมีงานเขียนออกมา เมื่อพิจารณาแล้วก็ประหลาดใจว่า งานวิจัยปีละ 2 เรื่อง จะเขียนได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เป็นไปได้หรือไม่ว่า ตามภาระงานที่ระบุไว้ หากเขียนไม่ได้จะยอมรับบางชิ้นหรือไม่ เช่น ทำภาระงานด้านอื่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มากขึ้น แต่อย่างน้อยงานเขียนต้องมี 1 ชิ้น เช่น เป็นบทความได้หรือไม่ หากเขียนวิจัยไม่ได้ แต่เป็นที่ปรึกษาปริญญาเอก 1 เล่ม ปริญญาโท 3-5 เล่ม แทนได้หรือไม่ เพราะกรณีนี้ก็เป็นกรสร้างงานเขียนอย่างหนึ่ง แต่อย่างน้อยที่สุดควรจะต้องมีงานบทความ เพราะหากพิจารณาจากตัวเลขก็เป็นไปตามนั้นคือ ไม่ค่อยมีคนพยายามเขียน บางคนทำงาน 30 ปี ยังไม่ได้เขียนเรื่องใดเลยก็มี หากยังไม่เดินหน้าในส่วนนี้ แต่ยอมรับในช่วง Transitional Period สำหรับการเริ่มต้น จะยอมรับได้หรือไม่ว่า อย่างน้อยที่สุดหากไม่มีงานตามภาระงานที่ระบุไว้ ควรใช้ภาระงานของอาจารย์ เขียนบทความอย่างน้อย 1 ชิ้นได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์

72. คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า ต้องมีการกิจอื่นเพิ่ม

ประธานกล่าวว่า หากเป็นเช่นนี้ก็จะง่ายขึ้น คณบดีคณะนิติศาสตร์เสนอว่า ข้อบังคับที่ต้องเขียนแบบมาจาก สกอ. ก็ให้ทำไป แต่ภายในมหาวิทยาลัยมีการ Enforce เช่นนี้

ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า เห็นด้วยในหลักการที่คณบดีคณะนิติศาสตร์เสนอ แต่หากข้อบังคับเป็นแบบ สกอ. คล้ายกับที่เขียน เมื่อมีการ Enforce เป็นการภายใน จะ Enforce อย่างไร เมื่อประชาคมส่วนใหญ่ต้องพิจารณาตามข้อบังคับ จะ Enforce ผ่านสิ่งใด

ประธานกล่าวว่า จะมีการเขียนข้อบังคับเพิ่มเติม

73. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า มีข้อยกเว้นในระยะ Transition Period เช่น เขียนเพิ่มว่า

ภายใน 4 ปีแรกหลังจากออกข้อบังคับให้เป็นไปตามที่ระบุไว้

ประธานกล่าวว่า รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและการคลังให้ 1 ปี ขณะนี้เห็นว่าตำแหน่งอาจารย์ไม่มีปัญหา มีบทความทางวิชาการ 1 ชิ้น หรืองานเขียนอื่น ๆ 1 ชิ้น จำนวน 30 หน้า ส่วนผู้ช่วยศาสตราจารย์บังคับว่า มีงานวิจัย 1 ชิ้น ตำรา 1 ชิ้น งานลักษณะอื่น 1 ชิ้น หรือบทความ 2 ชิ้น ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่น่าจะไม่มีปัญหา แต่เมื่อเป็นรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์กรณีนี้ค่อนข้างเข้มข้นมาก ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด เห็นว่ากรณีนี้มีปัญหา เช่น รองศาสตราจารย์ต้องมีงานวิจัยเผยแพร่ปีละ 2 เรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องยาก ตำรา 2 รายการ ซึ่งเป็นเรื่องยาก บุคลากร มธ. หากคนทำเช่นนี้ได้ยากมาก มาเป็นคนบดี อธิการบดี หรือผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันจะง่ายกว่า กรณีศาสตราจารย์ต้องมีงานวิจัยนานาชาติ 1 รายการ หรือตำราปีละ 2 รายการ ซึ่งก็เป็นเรื่องยาก แต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์น่าจะทำได้

74. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า สำหรับอาจารย์ที่เข้ามาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอก ก็มีความสามารถไม่เท่ากัน อาจารย์ที่รับมาเป็นค็อกเตอร์แล้ว จะต้องพยายามให้สามารถทำงานวิจัยได้ อาจารย์ที่เข้าใหม่และรอที่จะไปเรียนต่อ จะคาดหวังให้ทำสิ่งเหล่านั้นคงเป็นเรื่องยาก เพราะฉะนั้นควรจะมีความแตกต่างระหว่างวุฒิที่รับเข้ามาด้วย

75. ผู้แทนผู้อำนวยการสถาบันไทยคดีศึกษา กล่าวว่า มีผู้บริหารบางท่านกล่าวว่า บทความที่จะตีพิมพ์ลงในวารสาร หากไม่มีที่เผยแพร่ให้นำมาเผยแพร่ในวารสารของสถาบันไทยคดีศึกษาได้ เพราะเป็นวารสารวิชาการทางสังคมศาสตร์และได้รับการยอมรับจาก สกอ. แล้ว

ประธานกล่าวว่า รับได้ปีละกี่บทความ

76. ผู้แทนผู้อำนวยการสถาบันไทยคดีศึกษา กล่าวว่า สามารถรับได้ตลอดเวลา

77. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ด้วยความเป็นห่วงในเรื่องคุณภาพ หากศาสตราจารย์เขียนตำราปีละ 2 เล่ม มีความสงสัยว่าคุณภาพของตำราจะเป็นอย่างไร บางครั้งเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยอาจจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่ผิดหรือไม่ การที่พยายามทำตามเกณฑ์นี้ จะกลายเป็นเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ ซึ่งไม่ต้องการเห็นงานเขียนที่ไม่มีคุณภาพ

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้เห็นด้วยว่ารองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์เป็นเรื่องที่ยากลำบากในการเขียนงานวิจัยปีละ 2 เรื่อง หรือเขียนตำราปีละ 2 เรื่อง ไม่ทราบว่าผู้ที่กำหนดได้กำหนดจากมาตรฐานใด สรุปว่า ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์นำข้อสังเกตของที่ประชุมไปปรับแก้ และนำมาพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

78. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า ในตารางเทียบเคียงภาระงานสอนกับงานบริหาร ในส่วนของประธานสภาอาจารย์ให้ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากเทียบแล้วน้อยกว่ารองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา ซึ่งพิจารณาแล้วไม่ค่อยเหมาะสม ประธานสภาอาจารย์ต้องทำหน้าที่ใน ก.บ.ม. และสภามหาวิทยาลัย จะต้องเป็นกรรมการหลายชุด และต้องรับผิดชอบไม่ได้เป็นประธานสภาอาจารย์เท่านั้น ซึ่งภารกิจของประธานสภาอาจารย์มีไม่น้อย แต่ให้เทียบเคียงเพียง 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยหลักไม่ต้องการกล่าว

ในเรื่องนี้ แต่ทุกคนมีส่วนได้ส่วนเสียเหมือนกัน จึงขอฝากไปพิจารณาว่าค่าเทียบเคียงของประธานสภาอาจารย์ที่ให้ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์นั้น ไม่เหมาะสมเท่าใด ในขณะที่เดียวกันขอให้พิจารณาค่าแห่งของรองประธานสภาอาจารย์และเลขาธิการสภาอาจารย์ว่า 1.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ก็ไม่เหมาะสม แต่ไม่ต้องการเสนอว่าควรเป็นเท่าใด

ประธานกล่าวว่า หากไม่มีผู้คัดค้านก็จะคงเดิมเป็นส่วนใหญ่ เช่น ประธานสภาอาจารย์ 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองประธานสภาอาจารย์และเลขาธิการสภาอาจารย์ 5 ชั่วโมงได้หรือไม่

79. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า โดยหลักการแล้วไม่ต้องการที่จะให้ตัวเลขเพื่อทำให้รู้สึกว่าคุณต้องทำงานวิชาการน้อยลง เพราะก็ทำงานวิชาการอยู่ประจำ นอกจากนี้ ตนเองเป็นประธานสภาอาจารย์รอบสัปดาห์ตามข้อบังคับฯ ซึ่งจะมีผลต่อตนเองน้อยมาก ประเด็นคือ ประธานสภาอาจารย์หากพิจารณาในฐานะที่ต้องทำหน้าที่ใน ก.บ.ม. โดยหลักการนั้นเทียบเท่าคณบดี แต่คงไม่ขอเท่าคณบดี หากเป็น 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ก็ยิ่งน้อยกว่าผู้ช่วยอธิการบดีซึ่งไม่ได้ทำหน้าที่ใน ก.บ.ม. จึงเห็นว่าหากจะให้เป็นไปตามหลักการควรจะเท่ากับคณบดีในแง่ของภาระงาน ไม่ใช่เงินประจำตำแหน่ง หากเทียบประธานสภาอาจารย์ที่ทำหน้าที่ในที่ประชุม ก.บ.ม. มีสิทธิและเสียงเท่ากับคณบดีใน ก.บ.ม. และทำหน้าที่ในสภามหาวิทยาลัยควรจะมีลักษณะเทียบเท่าภาระงาน โดยที่ไม่คำนึงถึงเงินประจำตำแหน่งเท่ากับคณบดีหรือรองอธิการบดี เพราะมีตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยอื่น เช่น มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมีมติในที่ประชุม ก.บ.ม. ของมหาวิทยาลัยว่า ให้เทียบเคียงภาระงานของประธานสภาอาจารย์เท่ากับคณบดี

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้ใช้อ้างอิงไม่ได้ เห็นว่าคณบดีทำงานหนักกว่าประธานสภาอาจารย์มาก บริหารทุกเรื่องไม่ว่า เรื่องน้ำ ไฟฟ้า และเรื่องต่าง ๆ เรื่องวิชาการไม่ค่อยได้พิจารณา แต่ต้องไปดูแลเรื่องอื่นแทน ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์รับเรื่องนี้ไปพิจารณาเพื่อปรับตัวเลขให้เหมาะสม

80. คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์กล่าวว่า หากจะทำรายละเอียดเพิ่มเติม ต้องการให้ทำเกณฑ์ในการเทียบเคียงภาระงาน เพราะขณะนี้เหมือนกับมีการคิดชั่วโมงของภาระงานผู้บริหารว่า มีจำนวนกี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากออกเกณฑ์เช่นนี้บุคคลอื่นก็จะเห็นว่าเป็นการเข้าข้างตัวเองและให้ประโยชน์กับตัวเองเท่านั้น ต้องมีเกณฑ์เทียบเคียงด้วย เช่น การบริการวิชาการต้องมีหลากหลายประเภทจะเทียบเคียงงานเท่าใด โดยใช้ 35 ชั่วโมงเป็นหลัก ขณะนี้เชื่อว่าหลายคณะมีเกณฑ์ภาระงานของตนเอง ซึ่งคณะพยาบาลศาสตร์ก็มี หากจะใช้เกณฑ์กลางอาจจะนำข้อมูลของแต่ละคณะไปพิจารณา แต่หากระบุว่าไม่เป็นปัญหา ให้แต่ละคณะไปกำหนดเกณฑ์เทียบเคียงเอง คณะก็ยินดีที่จะทำเอง

81. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการคลังกล่าวว่า ประเด็นเรื่องการสอนภาคปฏิบัติที่เห็นในร่างประกาศ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 2 ชั่วโมงทำการ ซึ่งน้อยกว่าชั่วโมงจริงที่ลงปฏิบัติ เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 ชั่วโมง จึงไม่แน่ใจว่าเกณฑ์นี้เป็นอย่างไร

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้จะขอรับไปพิจารณา

82. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า เรื่องการเทียบเคียงการเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ เดิมเทียบ 3 สารนิพนธ์เท่ากับ 1 วิทยานิพนธ์ แต่เมื่อพิจารณาจำนวนชั่วโมงแล้ว

เท่ากับ 1 เท่า เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็ต้องเทียบใหม่ และมีเกณฑ์ของ สกอ. ว่า อาจารย์หนึ่งคนต่อปีจะไม่ให้เกิน 15 สารนิพนธ์ และจะมีหน่วยเทียบว่า หากทำวิทยานิพนธ์ด้วยจะเป็นเท่าใด เพื่อที่จะได้ไม่ขัดกับเกณฑ์ของ สกอ. เพราะฉะนั้นในส่วนนี้จำนวนชั่วโมงเริ่มเปลี่ยนไปแล้วและภาระงานจะเป็นอย่างไร

ประธานกล่าวว่า ขอให้ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ไปทำตัวอย่างเพิ่มและปรับตัวเลขตามความเห็นของที่ประชุม ขอให้พิจารณาเพิ่มเติม แต่จะอย่างไรก็หาเกณฑ์กลางไม่ง่ายเพราะแต่ละคณะมีลักษณะพิเศษของตนเอง เรื่องใดที่ทำเกณฑ์กลางได้ให้ทำมา แต่เรื่องใดที่ทำไม่ได้ก็นำหลักการไปว่า คณะจะเป็นผู้ทำในรายละเอียด ซึ่งเกณฑ์เขียนไว้อยู่แล้ว โดยรวมเข้าใจว่า สกอ. ทำเกณฑ์นี้มาตั้งแต่ปี 2552 ขณะนี้ปี 2554 หากล่าช้าไปอีก 1-2 เดือน คงไม่เป็นปัญหา เพราะไม่ได้ต้องการบังคับในทันที แต่ต้องการเรียนให้ทราบ เหมือนที่คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าว คือ มธ. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยและหากไม่ปรับเรื่องใดเลยก็จะมีปัญหา เพราะฉะนั้นต้องพยายามปรับงานบางอย่างให้เพิ่มมากขึ้น โดยรวมขอสรุปว่า ภาระงานขั้นต่ำของอาจารย์คือ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีงานสอนบวกลงงานวิชาการอื่น ๆ มีข้อยกเว้นของบางคณะที่จะขอยกเว้นไป ในส่วนงานสอนจะต้องสอนอย่างน้อย 2 วิชาในภาคปกติและสามารถนำงานอื่นมาเทียบเคียงได้ ส่วนงานวิจัยหรือผลงานวิชาการอื่นโดยสรุปคือ ควรจะมีงานเขียนอย่างน้อยปีละ 1 ชิ้น ส่วนข้อบังคับที่ต้องลอกแบบมาจาก สกอ. ก็ให้ปฏิบัติตาม และไปเขียนข้อยกเว้นต่าง ๆ ว่า มีผลงานวิชาการคือ งานเขียนอย่างน้อย 1 ชิ้น คือ บทความทางวิชาการ

83. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ตามที่ประธานกล่าวว่าให้สอน 4 วิชา และนำงานอื่นมาเทียบเคียงได้

ประธานกล่าวว่า สามารถเทียบเคียงได้ 2 วิชา โดยให้เป็นที่ไปตามที่คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าว โดยข้อเท็จจริงแล้วต้องสอน 2 วิชาอย่างน้อยต่อปี และให้นำผลงานวิชาการอื่นมาเทียบอีก 2 วิชา

84. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า การเทียบเคียงหมายถึงการสอนโครงการพิเศษ

ประธานกล่าวว่า โครงการพิเศษหรือวิจัยก็ได้ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก็ได้ หรืองานวิชาการอื่นก็ได้

85. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า คณะเศรษฐศาสตร์มีภาระงานสอน 2 วิชาต่อภาคการศึกษา ซึ่งจะเป็น 4 วิชาต่อหนึ่งปี หากให้ทำวิจัยเพิ่มเติมอีก คงจะเป็นเรื่องยาก

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์เห็นว่าต้องสอน 4 วิชา

86. คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า เนื่องจากตามกฎหมายนี้มีบวกลง 45% ของ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งถือตามตัวเลขอยู่แล้ว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ประธานกล่าวว่า กรณีนี้คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีรับได้หรือไม่ว่า ต้องสอนจริง 4 วิชาต่อปี

89. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า ในเกณฑ์นี้ระบุไว้ว่า สามารถนำภาระงานสอนอื่นมาเทียบเท่าได้ ภาระงานสอนอื่น เช่น ไปสอนกับโครงการฝึกอบรมได้หรือไม่

ประธานกล่าวว่า ได้ แต่ห้ามนำภาระงานอื่นที่ไม่ใช่การสอนมาเทียบเคียง ต้องนำภาระงานสอนเท่านั้นมาเทียบเคียงกัน

90. คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีกล่าวว่า ปัจจุบันที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีทำอยู่เป็นเช่นนั้น คือ 4 วิชา Minimum คือ 2 วิชาในภาคปกติ และอีก 2 วิชาทำวิจัยเพื่อเทียบเคียงภาระงานก็ได้ แต่ขณะนี้หากต้องเป็นงานสอนจริง 4 วิชา

ประธานกล่าวว่า เข้าใจว่ากรณีนี้ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคณะ ขอสรุปว่า Minimum สอน 2 วิชาต่อปี บวกกับงานอื่นมาเทียบเคียงได้ แต่ละคณะจะกำหนดรายละเอียด เช่น คณะเศรษฐศาสตร์ต้องสอน 4 วิชาต่อปี ก็ไม่มีปัญหาใด ขึ้นอยู่กับแต่ละคณะ ขอให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ไปปรับแก้รายละเอียดและขอข้อมูลจากคณะมาเพิ่มเติม ซึ่งทุกคณะมีภาระงานหรือวิธีเทียบเคียงของตัวเอง ข้อเสนอ คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ที่กล่าวว่า ให้ไปนำตัวเลขมาพิจารณา ขอให้นำมาเท่าที่ได้ เพราะเกรงว่าจะไม่ได้ ข้อมูลที่ระบุว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์แต่ละคนทำสิ่งใดบ้าง เป็นเรื่องยากมากใน มธ.

91. รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์กล่าวว่า ข้อมูลนี้ได้ขอแต่ละคณะพิจารณาแล้ว แต่ประเด็นคือ เกณฑ์ที่คณะใช้ยึดเดิมเป็นเกณฑ์ตามประกาศ ก.พ.อ. ปี 2547 ซึ่งไม่ได้ระบุในเรื่องสัดส่วนระบุแต่เพียงว่าปีละกี่วิชาและสามารถเทียบเคียงได้ และมีวิธีการเทียบเคียงที่แตกต่างกัน ในส่วนนี้จะพยายามไปนำข้อมูลตามที่ประธานได้กล่าว แต่คงจะปรับของแต่ละคณะเพื่อมาเป็นเกณฑ์กลางไม่ได้ แต่นำของแต่ละคณะมาพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางว่า จะเขียนข้อยกเว้นอย่างไรนั้น อาจทำได้

ประธานกล่าวว่า อย่างน้อยสิ่งที่ร่วมกันได้เช่น รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ นำภาระงานบริหารมาเทียบเคียงแล้ว ใช้ภาระงานอื่นได้หรือไม่ เช่น ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์เทียบเคียงได้เท่าใด ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคณะมี ขอให้นำไปพิจารณาเท่าที่ได้

92. ประธานสภาอาจารย์กล่าวว่า ข้อบังคับนี้เหมือนจะไปผูกพันกับข้อบังคับเรื่องภาระงานด้วยเหตุใดจึงไม่นำข้อบังคับ 2 ฉบับนี้มารวมกันและใช้บังคับฉบับเดียว แต่มีการแก้ไขให้เหมาะสม เพราะผู้ที่อาจจะไม่ได้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่เป็นอาจารย์ก็พิจารณาจากภาระงานในข้อบังคับฉบับนั้น แต่เมื่อเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรากฏว่า Overrule ทั้งหมด ซึ่งข้อบังคับเหมือนจะทับซ้อนกันอยู่ อาจจะต้องนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เป็นข้อบังคับเดียวกันจะได้ไม่สับสน

ประธานกล่าวว่า ไม่มีข้อบังคับเรื่องภาระงาน แต่เป็นมติของที่ประชุม ก.บ.ม.

93. คณบดีคณะนิติศาสตร์กล่าวว่า จะต้องกำหนดคำนิยามของบทความหรือเอกสารประกอบการสอน จะเหมือนกับการขอตำแหน่งทางวิชาการหรือไม่

ประธานกล่าวว่า จะให้ Define ตามแบบ สกอ. ขอให้มิในเอกสารประกอบการประชุมครั้งต่อไปด้วย เพื่อที่จะได้เห็นภาพ สรุปว่าเรื่องภาระงานและโทษมีความเห็นที่ตรงกัน ซึ่งสามารถกลับมาแก้ไขได้

อีก หากเห็นว่าลงโทษหนักเกินไป ภาระงานเช่นนี้ยังไม่ดีพอ ซึ่งจะนำกลับมาพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติมอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์นำข้อสังเกตของที่ประชุมไปพิจารณา และนำเสนอในการประชุมครั้งต่อไป

2.2.2 เรื่อง พิจารณาหลักเกณฑ์การพิจารณาแต่งตั้งนักวิจัยให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ประธานแถลงว่า ขอเลื่อนระเบียบวาระนี้ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติให้เลื่อนระเบียบวาระนี้ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาด้านบริหารมหาวิทยาลัย

3.1 เรื่อง รายงานสรุปการใช้ไฟฟ้า น้ำประปา และน้ำมันเชื้อเพลิง มธ. ศูนย์ลำปาง งวด 9 เดือน

ประธานแถลงว่า ขอเลื่อนระเบียบวาระนี้ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติให้เลื่อนระเบียบวาระนี้ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

3.2 เรื่อง รายงานสรุปการใช้ไฟฟ้า น้ำประปา และวางแผนปฏิบัติการลดการใช้พลังงานและทรัพยากร มธ. ศูนย์รังสิต

ประธานแถลงว่า ขอเลื่อนระเบียบวาระนี้ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติให้เลื่อนระเบียบวาระนี้ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่อง เสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

4.1 เรื่อง ข่าวประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตามที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ

ประธานแถลงว่า ขอเลื่อนระเบียบวาระนี้ไปรับทราบในการประชุมครั้งต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว มีมติให้เลื่อนระเบียบวาระนี้ไปรับทราบในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 6 เรื่อง กำหนดการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยครั้งต่อไป

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า มหาวิทยาลัยขอกำหนดการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 16/2554 ในวันจันทร์ที่ 12 กันยายน 2554 เวลา 13.30 น. (ซึ่งจะเป็นการประชุมระบบ Teleconference) ระหว่าง ท่านพระจันทร์ ฌ ห้องประชุมสัญญา ธรรมศักดิ์ ตึก โคม ชั้นสอง และศูนย์รังสิต ฌ ห้องประชุมปริดี พนมยงค์ อาคารโคมบริหาร ชั้นสาม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับทราบ

เลิกประชุมเวลา 15.50 น.

นายอดิศร เพชรคุ้ม

นายวรพจน์ เนื่ององศ์กุล ผู้บันทึกรายงานการประชุม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี ตำราษฎร์

รองศาสตราจารย์ ดร.อุคม รั้วอมฤต ผู้ตรวจรายงานการประชุม